

M a g a z i n e 2 0 2 0

G. M. VEDAK INSTITUTE OF
TECHNOLOGY PRESENTS

HORIZONS

"As you know more, you grow more.."

M a g a z i n e 2 0 2 0

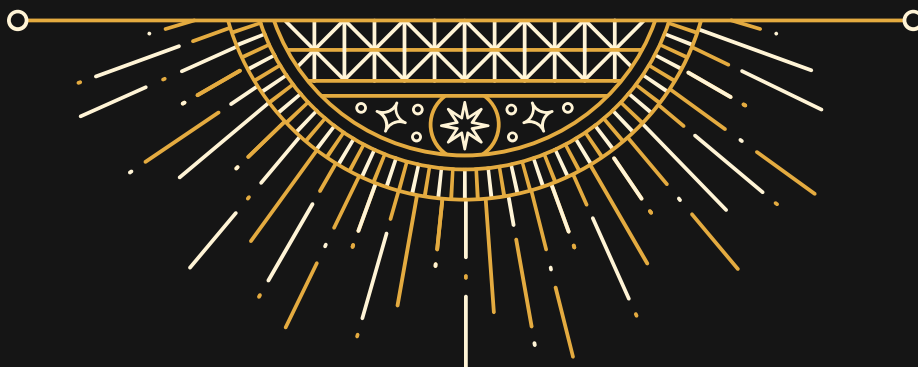

VISION

TO CREATE THE BEST ENVIRONMENT FOR
TRANSFORMING THE YOUNG GENERATION
IN TO ENGINEERING PROFESSIONALS WITH GOOD
HUMAN VALUES FOR
BETTERMENT OF SOCIETY.

MISSION

TO BE A STUDENT-CENTRIC INSTITUTE FOR
EXCELLENCE.
TO PROMOTE BEST PRACTICES THROUGH QUALITY
EDUCATION.
TO ADVANCE THE PROFESSIONAL DEVELOPMENT
OF THE LEARNER THROUGH
INDUSTRY-INSTITUTE INTERACTION.
TO MAKE THE STUDENT JOB-READY AND FULFILL
THEIR CAREER ASPIRATIONS.
TO ENHANCE THE SOCIO-ECONOMIC
DEVELOPMENT OF THE INDIVIDUALS.

EDITORIAL

Mid-way through editing and designing a pile of articles which I was nose deep in and with the thoughts of the zillion things that 'JUST HAD TO BE DONE';

I pulled up my sleeve for the very first time. This was the first of many such moments (hours)! Putting a magazine together was no cakewalk. I along with my editorial team members Sarthak Shinde, Kamran Lambate have spent sleepless nights to make this magazine stand out.

So here you have "Horizons", the long-awaited magazine for the year 2019-2020. The name of the magazine, "Horizons" may seem difficult, but it just means "CEASELESS", a clear vision. This magazine gives an insight into the gmvitans' way of life, their creativity, and activities. This magazine is a platform that exhibits the literary skills and innovative ideas of teachers and students. "Horizons" presents the hard work and dedication of students and the contributions of teachers.

I would like to thank all my editorial team members for helping me pull this through. I express my considerable appreciation to all the authors of the articles in this magazine. These contributions have required a generous amount of time and effort. It is this willingness to share knowledge, concerns, and special insights with fellow beings that have made this magazine possible.

SATYEN DESHPANDE

*Computer Engineering
Editor of college magazine*

EDITORIAL BOARD

SATYEN DESHPANDE

Chief Editor

SARTHAK SHINDE

Editor

KAMRAN LAMBATE

Editor

FACULTY INCHARGES

PROF.S.K.THAKUR
Chief Magazine Coordinator
DEPT.OF COMPUTER ENGG

PROF.M.L.SURVE
DEPT.OF MECH. ENGG.

PROF.K.J.CHOUGULE
DEPT.OF EXTC

PROF.V.M.MALI
DEPT.OF CIVIL ENGG.

PROF.P.N.KANINDE
DEPT.OF ASH

TABLE OF *contents*

4

MESSAGES

- 4.. CHAIRMAN'S MESSAGE
- 5.. SECRETARY'S MESSAGE
- 6.. PRINCIPAL'S MESSAGE
- 7.. REGISTRAR'S MESSAGE

22

MARATHI ARTICLES

- 22.. NIVARA
- 39.. KARMA
- 56.. MOBILE-MANAVRUPI
ZADALA LAGLELI KID
- 62.. CHAFYACHE FUL

8

REPORTS

- PRINCIPAL'S REPORT ..8
- STUDENT COUNCIL REPORT ..12
- EXPLORICA 2K20 ..16
- SWACE ACTIVITIES ..24
- REPORT OF ANNUAL SPORTS ..31
- NSS REPORT ..47
- ASSET ACTIVITIES ..63
- FRESHER'S PARTY ..67
- CESA ACTIVITIES ..70
- ALUMNI REPORT ..77
- MESA ACTIVITIES ..84
- TPO REPORT ..91

14

ENGLISH ARTICLES

- 14.. BE A COURAGEOUS!
- 19.. CHANDRAYAAN-2
- 38.. INTROVERSION
- 43.. PUBG - IMPORTANCE!

TABLE OF *contents*

44

HINDI ARTICLE

- 44.. MAN KI BAT
DOSTONKE SATH

58

MISCELLANEOUS

- 58.. TOURS
75.. SHIV JANMOTSAV
80.. ARTS
83.. THROUGH THE LENS
93.. TOPPERS
94.. DEPARTMENTAL
PHOTOS

21

POEMS

- A VATAN ..21
LIFE THOUGHT! ..36
RESULT! ..36
NEVER GIVE UP ..37
HO VATAT KADHI ..40
KADHI
NATA TUZA MAZA ..40
ZINDAGI ..41
IT'S NEVER TOO LATE ..41
KONAVACHUN ..54
KONACH KAHY YEK
ADAT NASTA
MALA VATATE ..55
PREM KUNVAR ..60
KARAVE
TE SHEVATACHA PAN ..61
SHETAKARI ..65
KYA HINDU KYA ..66
MUSALMAN
GHAYAL SAINIK ..74
HA WAH SAINIK HAI ..79

SHRI. NANDKUMAR G. VEDAK
CHAIRMAN, GMVIT

I am quite pleased to learn about the forthcoming issue of the college magazine, 'Horizons'. The title amply gives expression to the educational philosophy of 'GMVIT', namely, an integral and holistic vision of life's realities. As we know, the reality is a multifaceted diamond and without 'Horizons' we won't understand the fullness of meaning and life. No doubt this creative endeavor will bring out an array of artistic and scientific expressions with distinct individual signatures. I do appreciate and applaud the editorial team for their successful completion of this tedious yet daunting task of putting together the myriad thoughts and dreams of our students and faculty into a meaningful and delightful visual fest called 'Horizons'.

SHRI. UNMESH N. VEDAK

SECRETARY, GMVIT

Nurturing creativity and inspiring innovation are two of the key elements of a successful education, and a college magazine is the perfect amalgamation of both. It harnesses the creative energies of the academic community and distills the essence of their inspired imagination in the most brilliant way possible. Hence, I am delighted to know that GMVIT's annual college magazine 2019-20 "Horizons" is ready for publication. I take this opportunity to congratulate the editorial board for bringing out this magazine as per schedule, which in itself is an achievement considering the effort and time required. May all our students soar high in uncharted skies and bring glory to the world and their profession with the wings of education!

DR. DILIP N. JAISWAL
PRINCIPAL, GMVIT

It gives me great pleasure to know that 'Horizons', GMVIT's college magazine 2019-20 is ready for publication. True to its name, this magazine gives an insight into the range and scope of the imagination and creativity of our students and faculty members. I applaud the editorial team for the hard work and dedication they have invested in realizing this goal and wish my dear students success in all future endeavors.

PROF. SATISH D. JADHAV
REGISTRAR, GMVIT

Providing ample opportunities in engineering education is one of the most fundamental obligations we owe to our students because in GMVIT we are driven by the belief that every student deserves a high-quality education. HORIZONS provides an intersection of great challenge and a great opportunity for the students to review their efforts and to analyze their achievements in research and development. Technology is evolving at a dizzying rate and our classrooms may not be designed to keep pace with it. There may be a lot wrong in the style of education but the pages of HORIZONS tell the tale of all that have been a part of what is right about the education they get in GMVIT. I congratulate the team of students and the faculty for their tireless efforts that have come to fruition in the form of this magazine. I wish it all success and hope that this tradition that has been set by the current students will be carried through by the following generation of students to come.

PRINCIPAL'S REPORT FOR THE ACADEMIC YEAR 2019 - 2020

Our Gopinath Vedak Pratistan charitable Trust established in 2009. Our trust is a small family trust. Our Chairman is Hon. Dr. Nandkumar G. Vedak & Secretary Hon. Shri. Unmesh N. Vedak. Our chairman was a scholar from school life, his dream was to become an engineer, but during their education period, our chairman was suffered a lot due to unavailability of the engg. education in this vicinity, his financial condition was not good even though he did diploma in civil engg. then he had a dream to start engg. college for this rural area near Tala for the student who really wants to become an engineer & he was started with the mission to impart the quality of education to all the section of the society. To make our institute is center of excellence. Our trusts offer two courses science college & our engg. college in this campus.

G. M. Vedak College of Science was established in 2009 with UG / PG courses.

G. M. Vedak Institute of Technology, was established in Aug .2011 with five branches 1) Computer Engineering 2) Mechanical Engineering 3) IT Engineering 4) EXTC Engineering 5) Civil Engineering with 60 intake each. The total Intake capacity was 300. Our institute is Approved by AICTE & D. T. E. Affiliated to Mumbai University.

We have highly qualified & dedicated staff members. We have excellent infrastructure. Excellent Hostel facility for girls as well as boys. We have a very good library facility having more than 10000 books and e-journals. Our institute has well track record. our staff & students are taking a lot of effort to complete their professional education with flying colors.

Our results for the AY 2018-19 are CM 90.91% with Shirke Vaishnavi secured 8.96, EXTC 78% with Vishakha Patil secured 8.46, ME 77% with Shelke Nitesh secured 9.2, CE Deshmukh Dhanashri secured 9.00.

Under NSS lots of activities are conducted in the institute on a charity basis we have adopted one village Aanandwadi in which a lot of activities are going on. We have various activities which are done through the departments.

Mechanical department

- Ø Well equipped & huge w/s
- Ø PLC training certificate programs are conducting for the students
- Ø Small farming equipment's are made & distributed to the adopted village
- Ø Motor mechanic & welding w/s are conducted to the students for the adopted village without charge.
- Ø 12 research papers published by students & faculties in various reputed journals & conferences.
- Ø Prof.O.S. Patil is perusing a Ph.D. from BATU ,now it is in the final stage.
- Ø Prof. Surve is perusing a Ph.D. from Datta Meghe Colg. of Engg.of MUM UNI
- Ø We have skilled staff members due to which all Institute fabrication work done in the w/s only
- Ø 5 MOUs signed with Industries & Institute. The students are working in the different companies like
- Ø MGL
- Ø Report technology
- Ø L&T
- Ø Raychem RPG
- Ø Privi organics India
- Ø Duflon
- Ø FDC pvt Ltd
- Ø Putzimister India

Civil Department

- Ø Many consulting & testing works are doing regularly through well equipped lab
- Recently we have done one design project for a Water distribution line of 10 km & complete estimation is done by staff members for Goregaon
- Ø 4 MOUs signed with Industries & Institute.
- Ø 10 national & international papers are published by staff & students in reputed journals & conferences. Many students are working in various companies.
- Ø JSW
- Ø Jonson Tiles
- Ø L&T
- Ø Maxwell technologies
- SMC
- TIFL
- JMMCPL
- Metamorphic company

Computer department

- Ø Well equipped laboratory with all facilities
- Ø 152 staff & students are enrolled for NPTL chapter courses run by IIT Mumbai.
- Ø Prof. Singh is pursuing a Ph.D. from JNU
- Ø 4 Mous are signed with Industry & Institute
- Ø Students are selected in pull campus from a different institute like Cap Gemini, Wipro, Accenture, etc
- Ø Students & staff have published 12 research papers in International & national journals & conferences.
- Ø We are conducting a basic computer course for adopted village students

Extc department

- Ø 3 Mous are signed with Industry & Institute
 - Ø Students are working in pull campus from the different institute for
 - Ø Multidimensions Pvt Ltd.
 - Ø Agilent technologies Pvt Ltd
 - Ø Reliance
 - Ø Jio industries
 - Ø Cipla
 - Ø Posco
 - Ø Asb international
 - Ø Students & staff have published 9 research papers in International & national journals & conferences.
 - Ø Well equipped laboratory with all facilities.
 - Ø Electrical wiring course was conducted for the students of the adopted village.
- This is a brief introduction to our institute.
Wish you all the best for Horizons 2020.
Thank you very much.

KAWALE PRASAD SUNIL

**GENERAL SECRETARY
2019-20
GMVIT**

Curtain falls on yet another eventful year, here at GMVIT. A time for us to reflect, work on our shortcomings and humble ourselves for all our successes.

GMVIT has yet again succeeded in providing the students with a meticulously and carefully planned mix of academics and extra-curricular activities through which all Gmvitans have proved yet again that, it's not just studies that we excel in, but every single endeavor that we choose to do.

From PARICHAY 2K19 to EXPLORICA 2K20, Gmvitans have stamped their credentials all over. But none of these accomplishments and laurels would have turned into realistic goals, had it not been for the constant encouragement of the highly skilled teaching and non-teaching staff of this campus.

The constant encouragement and involvement from the management has been the strong catalyst on which we the students have built up our successes, whether they be in academics or lifting the college's name high elsewhere. So for all those Gmvitans who leave this campus this year, it was worth the journey. For all those who are still pursuing their dreams here, charge on. And for all those prospective Gmvitans who wish to make this campus their home away from home, I say welcome, welcome and claim your place in the sun.

STUDENT COUNCIL 2K19- 2K20

The election to the GMVIT Student Council 2K19-20 was held and following students get selected by the students of the GMVIT.

Sr no	Post	Name	Class
1	General Secretary and Mechanical Representative	Kawale Prasad Sunil	BE mechanical
2	Sports Secretary	More Akash Gautam	BE Civil
3	Cultural Secretary and EXTC Representative	Gothekar Afsiya Ahmad	BE EXTC
4	Ladies Representative	Yelve Anuja Manoj	BE Computer
5	Editor- College Magazine	Deshpande Satyen Sunil	SE Computer
6	Civil Representative	Bogireddy Virendra Nagireddy	BE Civil
7	Computer Representative	Gandhi Ritesh Rajesh	BE Computer
8	NSS Leader	Kambale Karan Mohan	SE Mechanical

The Student Council has been functioning under the guidance of Principal Dr. D. N. JAISWAL and faculty-in-charges of the Student Council. We have also had the support and guidance of all the teaching and non-teaching staff of GMVIT and the students for all our endeavors.

The first event undertaken by the student council was for the fresher's students which was named PARICHAY 2K19 held on 1st October 2k19 where we welcomed the new admitted students. The next event was for the alumni students which are from previous pass out batches which was named HOMECOMING 2k20 which held on 26 January 2k20 where we greet the alumni students with some gifts and highlight their memory lane with college life they lived here.

The institute celebrate the third year of the SHIVJANMOTSAV 2K20 on 19 February 2020 with the blast where the event starts with the cortege of Shivjyot where Dhol Tasha Pathak and lezim dance is the main attractive thing we Gmvitans do. This year we arranged some competition like Rangoli, sketch and the fort making where many of the students participated in it. From this event we started our institute annual event. And now it's time to talk about the grand, awe-inspiring, breathtaking, stunning event of GMVIT for this Gmvitans waits for the whole year the annual event of our institute which was named EXPLORICA 2K20 where sports cultural and many more activities are done by Gmvitans this celebration were start on 24 February 2k20 and the event ends on 5 march 2k20 with the mind-blowing event annual gathering where students performed their skills on stage where honorable guests were present on dice. These days were the colorful one with many fun events organized by the student council under the guidance of the concerned staff in-charge.

While enjoying Gmvitans know their social awareness where they tried their small help to flood victims in Kolhapur Sangali. In flood relief camp our institute help Kolhapur's 300 students with educational kit, and more than 200 families with daily need grocery kit. With the institute our Team Rudra also raised some fund and help 70 students with educational kit and school with some educational kit and cleaning kit.

All the department student's associations arranged small department level events for their students also the small central events like Teachers Day, Engineers Day, Kargil Vijay Divas, Blood donation camp done by student council. Many more plans were ready for the Gmvitans for next 2 3 months of this educational year 2k19-20 but the covid-19 pandemic ruined them all.

So with the EXPLORICA 2K20, GMVIT's Student Council 2k19-20, draws the curtains closed on its one year of office. We thank the management, administration, teaching and non-teaching staff, as well as the student community of GMVIT for all the support and guidance we have received from them during this period. It has been a truly memorable and enjoyable learning experience which all of us will cherish forever.

Thank you.

BE A COURAGEOUS!

It was raksha bandhan day. Preeti's paternal aunt calls her and asked her to come at her home for tying rakhi to her son. Preeti has a elder cousin brother whom she is tying rakhi every year since childhood. Preeti reached at her aunt's home. Her cousin was at home itself. Aunt and cousin greeted her with a polite smile and asked her to seat. They talked for a while.

Later they finished their ritual of raksha bandhan, preeti tied rakhi to him and hence he gave her a gift.

Aunt asked her to stay that night there itself. Because it was not safe for preeti to travel back at that time. Preeti understood her concern so she agreed to stay.

Aunt was in her bedroom. In living room preeti was sitting on couch with her cousin.

That was the first moment she realized something is wrong. Her cousin were behaving totally weird. He had never done like this before.

He was trying to get too close to her. He was trying to touch her hand, shoulder, thigh with a strange intention. His lust about her was totally visible in his eyes.

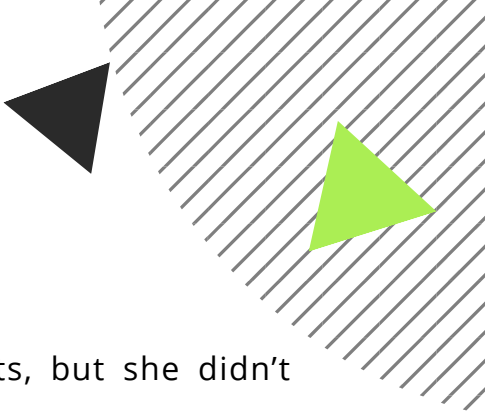
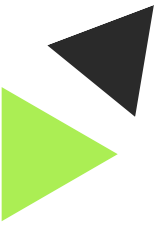
Soon she realized about his bad intentions and started feeling uncomfortable.

Tears were rolling down on her cheeks. He forced her to stay quiet. She was crying, she was visualizing her mother and father in front of her eyes. She wanted them to come and save her. She was so scared that she wanted to hug them. But nothing she could do

He molested her on a very pure day of brother and sister relation.

Preeti was a minor girl, but her body language attracted him. Still her mind set was not capable to digest this cruelty. As being a minor she thought that even if she tells her parents about this, they wouldn't believe her. If they'll believe in her, then things will get worse. There will be the fight between two families, relations would break. Mental stress and family's image could get ruined.

Preeti was literally thinking about every other side effects, but she didn't thought about herself.

She hidden that pain within her heart but never had courage to raise her voice against this.

Unless you don't resist, they won't stop. If you'll get scared then they'll get courage to do more. Victims are the most crucial part of this. If they won't raise their voice against that cruel person then his next victim will be another girl.

Break him down before he becomes a rapist.

If you're thinking about the dignity and respect of your family then you're itself their dignity and respect.

So don't let others to ruin it!

-Akshay R. Ingavale
(B.E. Civil)

#Raise
Your
Voice

EXPLORICA 2K20

The Annual Cultural event Explorica 2K20 at Shri. Gopinath Mahadeo Vedak Pratisthan's G. M. Vedak Institute of Technology campus was held on Thursday 5th March 2020 at 5 pm on G. M. Vedak Institute of Technology ground. Institute Principal Dr. D. N. Jaiswal welcome all the chief guest. The Explorica 2k20 was inaugurated by the chief guest Mr. Prakash Desai (General manager, Aditya Birla carbon), guest of honor Mr. Mahesh Gokhale (General manager, (E.R & admin), POSCO.) Mr. Vijay Deshpande (CEO & Founder of people Sciences) & Dr. D. N. Jaiswal(Principle GMVIT), Prof. Satish D. Jadhav(Registrar, GMVIT), Prof. Kamlesh Meshram(Cultural Coordinator). All the Cultural Committee members, faculties, and students were present during the inauguration. All the guests address the Explorica 2k20 & Students and sincerely appreciate the cultural event Explorica 2k20. They assure that institute students contribution will develop reliable statistical systems is paramount to the achievement of national development strategies, and sustainable development. The campus was decorated beautifully by the art committee. We had a core committee for exploring 2k20. It includes principal, registrar, Cultural chief coordinator, faculty co-coordinator, student coordinator. For each event, there is a staff coordinator and student coordinator. All the heads of the department provide support to staff coordinators to organize and conduct the various cultural events & Explorika 2k20.

EXPLORICA 2K20

EXPLORICA 2K20

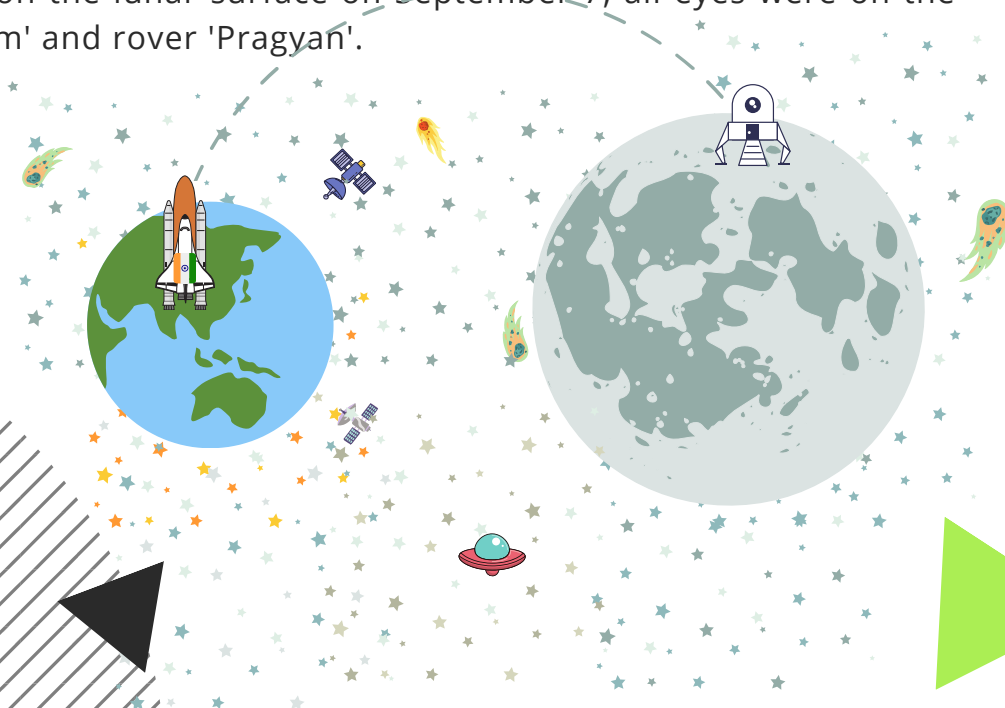

What is Exactly Chandrayaan-2?

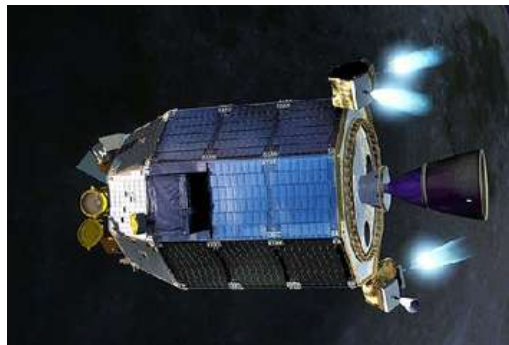
Chandrayaan-2 is an Indian lunar mission to explore the uncharted south pole of the celestial body by landing a rover. On September 7, India attempted to make a soft landing on to the lunar surface. However, lander Vikram missed the primary landing site and went for the second. The visuals went missing henceforth. According to Isro chief K Sivan, communication from Vikram lander was lost and data is still being analysed. If India does succeed, it will be the fourth country to land on the moon, after the erstwhile USSR, US and China, to cement its place among the world's space-faring nations. India's Geosynchronous Satellite Launch Vehicle, GSLV MkIII-M1 had successfully launched the 3,840-kg Chandrayaan-2 spacecraft into the earth's orbit on July 22. Chandrayaan-2 satellite had begun its journey towards the moon leaving the earth's orbit in the dark hours on August 14, after a crucial maneuver called Trans Lunar Insertion (TLI) that was carried out by Isro to place the spacecraft on "Lunar Transfer Trajectory"

In a major milestone for India's second Moon mission, the Chandrayaan-2 spacecraft had successfully entered the lunar orbit on August 20 by performing Lunar Orbit Insertion (LOI) maneuver. On August 22, Isro released the first image of the moon captured by Chandrayaan-2. On September 2, 'Vikram' successfully separated from the orbiter, following which two deorbiting manoeuvres were performed to bring the lander closer to the Moon. As India attempted a soft landing on the lunar surface on September 7, all eyes were on the lander 'Vikram' and rover 'Pragyan'.

The 1,471-kg 'Vikram', named after Vikram Sarabhai, father of the Indian space programme, was designed to execute a soft landing on the lunar surface, and to function for one lunar day, which is equivalent to about 14 earth days. Chandrayaan-2's 27-kg robotic vehicle 'Pragyan', which translates to 'wisdom' in Sanskrit, can travel up to 500 metres from the landing spot on the moon and leverages solar energy for its functioning. If successful, Pragyaan will roll out from inside the lander to carry out an intense probe of the moon soil with its two payloads. Chandrayaan, which means "moon vehicle" in Sanskrit, exemplifies the resurgence of international interest in space.

- Vaishali M. Parave
TE Civil

ए वतन

ए वतन ए वतन
तू जहान है मेरी..
तेरी पलको की छाव में
मेरी दनुनया है बसी..
सीने में जो धड़के ददल
,गाए बस वो तेरे गीत..

ए वतन ए वतन
तू जहान है मेरी..
सोच में तू नस नस में तू,
धरती माँ तुझे पुकाराँ..
सबको तूने है अपनाया,
तेरी लीला मैं क्या सुनाऊ..

ए वतन ए वतन
तू जहान है मेरी..
बाररश की बूंदों ने,
यह पलकें थी भभगोई..
ए वतन ए वतन
तू जहान है मेरी..

खून खराबा बहुत हुवा,
भाईचारा उससे बढ़कर था..
दरारों से बटा था देश,
प्यार से लेकर कन जुड़ा था..
अंग्रेजों की गुलामी से,
उभरा आम आदमी था..

ए वतन ए वतन
तू जहान है मेरी..

-Akshay R. Ingavale
(B.E Civil)

निवारा

मावळतीच्या सूर्याची किरणे दूरवर पसरलेली तांबूस पिवळसर रंगानी सारे आकाश शोभून दिसत होते. हळू - हळू तो लालसर गोळा धरती माता उदरांत घेण्यासाठी प्रयत्न करित होती. सांजवेळ असलेमुळे सारी कामे आटोपून जो. तो. आप - आपल्या घराकडे परतत होता. अश्या वेळी मी मात्र वेगळ्या विश्वाचा शोध घेण्यासाठी निघालो होतो.

गावांपासून दूरवर वृक्षराजेच्या सान्निध्यांत निसर्गरम्य वातावरणांचा शोध घेत होतो. मजल - दरमजल पावले टाकत - टाकत एका आश्रमाच्या जवळपास आल्याने कानावर गोड स्वरांनी भरलेले ते "कैवल्याच्या चांदण्याला भुकेला चकोर " हे पं. भिमसेन जोशी यांचे मधुर गीत ऐकून मी दचकलोच . आपल्या गोड गळ्यांतून त्या गीताचे सुरेल बोल कोण बरे काढत आहे याचा शोध घेण्याची मनांत उत्कंठता वाढत गेली शांत वातावरणांत कापर आवाजातील ते गीत परिसरातील त्या निरव शांततेला तडा देत होते. ते गाणे ऐकत - ऐकत हळू - हळू आश्रमाजवळ आलो. काही क्षण मी आश्रमाबाहेर थांबून त्या गीता बरोबरच परिसराची जाणीव करून घेतली. थोड्या वेळांतच माझी पावले त्या आश्रमाच्या दिशेने वळली जवळ जाताच तेथील सुरक्षा

रक्षकाकडे चौकशी केली या टिकाणी वयो - वृद्ध लोक राहतात. आई - वडिलांना , आजी - आजोबांना, निवारा अनेक वृद्ध या आश्रमाचा आसरा घेऊन रहात आहेत.

सुरक्षा रक्षकाच्या परवनगीने मी आश्रमांत प्रवेश कर्ता झालो. आश्रमाची पहाणी करिता - करिता खरोखरीच अनेक आई - वडिल, आजी - आजोबा या वृद्धाश्रमाचा आसरा घेऊन आपले उर्वरित जिवन व्यथित करतांना दिसले. आपो - आपच माझे लक्ष ते गीत गाण्याच्या वृद्ध आजोबांकडे गेले मी जवळ जाऊन बसलो थोडावेळ गप्पा मारल्या..... तोच आजोबांनी आपले लक्ष सतार वादनाकडे वळविले त्याच्या त्या सतार वादनाने मी वेडाच झालो. या उतार वयांत देखील आपला सतार वादनाचा.....गीत गाण्याचा छंद जोपासणारे आजोबा पाहून मनाला आनंद झाला. हे सर्व पाहून थोडे नवल देखील वाटले ८० - ८५ च्या वयाने आजोबा परंतु अप्रतिम संगीताचे ज्ञान असणारे सद्काका आपल्या सतार वादनातील एकेक प्रकार मला ऐकवीत होते मी ते ऐकत होतो अतिशय एकाग्रतेने हे वादन ऐकतांना मनांत कुतुहलही निर्माण झाली या वयांत सतार वादन करतांना सदुकाकांची बोटें मात्र तार उत्तम प्रकारे छेडीत होती खरा संगीताचा वेडा कलाकार त्यांच्या रूपाने मला आज पहावयांस मिळाला. खऱ्या अर्थाने ते कलेचे उपासक होते. कलेचे जतन कसे करावे हे मज काकाच सांगू शकतात

आश्रमांत एका कोपऱ्यांत हे दोघे नवरा बायको किती आनंदाने रहात होते ते प्रत्यक्षांत पहावयांस मिळाले दिवस भराचा दिनक्रम सांगताना अगदी सकाळच्या व्यायामापासून रात्रीच्या शतपावली पर्यंत दररोजच्या कार्यक्रमाची माहिती सद् काकांनी दिली दिवसभराच्या थकावटीसाठी मध्येच सांजवेळेला विरंगुळा म्हणून सतार वादन कुठे गीत गायन..... हा छंद मी अजूनही जोपासला आहे. ५०/६० वर्षा पूर्वीची सतार मी येतांना न विसरता घेवून आलो माझ्या जीवनाचे खरे मांडवलच ते..

लहान पणापासून सतार वादनाचा आणि गायनाचा छंद मोठ मोठे कार्यक्रम मी केले दूरवर जाऊन पैसे कमीविले कुटुंबासाठी वापरले. मी आणि माझी पत्नी आम्ही दोघे आज येथे आहोत. माझी दोन मोठी मुले परदेशांत आहेत. उच्च पदावर कंपनीत नोकरी करित आहेत.

काबाड कष्ट परिश्रम घेऊन मुलांना उच्च शिक्षित केले उच्च शिक्षणासाठी अमेरिकेत पाठविले त्यांना तेथे नोकरी मिळाली तिथेच लग्न करून आपला संसार थाटला स्थाईक झाले. आम्ही मात्र या गांवकुशीत उतार वयाचा शोध घेत बसलो जेवढे जमले तेवढे आम्ही केले परंतु या वयोवृद्ध माता - पित्याकडे पहाण्यांस मुलांना आता वेळ नाही मोठ्या केविलवाण्या स्वरांत सद् काका बोलत होते.....

गलीत गात्र होईपर्यंत कष्ट केले आईने देखील मेहनत केली पण त्याचे सुख आमचे नशिबी नाही. त्यांच्या बोलण्यावरून हे कुटुंब सुशिक्षित असावे असे वाटत होते. त्याच्या प्रत्येका शब्दागणिक बोलण्यातून शिक्षणाच्या महत्वाची जाणीव दिसत होती.

हाता पायाच्या काड्या झालेलेकेसांनी सफेद रंग भरलेला शरीराला सुरुकुत्या पडलेल्या..... वार्धक्याने पाठीला थोडे पोंक आलेले या आजी - आजोबांकडे पाहून

क्षणभर डोळे पाणावले आपल्या जीवनातील घडा - मोडी मोठ्या आत्मियतेने काका सांगत होते मी देखील तेवढ्याच त्यांना धीर देत सारे ऐकून घेत होतो. जणू काही मी त्यांचा जवळचा नातेवाईक आहे. अश्याच पध्दतीने सर्व सांगत होते. मुला आज तुझ्या रूपाने प्रत्यक्ष मुलगाच भेटला आहे असे वाटले..... काका सद्गतीत होऊन बोलत होते.

दोन मुले.....जुळी भावंडे लहान असतानाच आपली मुले उच्च शिक्षित व्हावीत मोठ्या पगाराच्या नोकरीवर लागवीत अशी इच्छा त्यांच्या शिक्षणासाठी काहीच कमी पडू दिले नाही अमेरिकेला शिक्षणासाठी जाणार तेव्हा पैसे नव्हते..... काय करावे असा प्रश्न ? एके रात्री आम्ही नवरा बायकोंनी ठरविले मुलांचे सुख म्हणजे आपले सुख त्यांचे जीवापेक्षा कां काही अधिक आहे? आपल्याला उद्या आपण हे जग सोडून गेले तर हे घर कोणासाठी? तेव्हा आजच विकून येतील ते पैसे पोरांच्या शिक्षणासाठी लावू चांगले शिकले नोकरी लागली की घेतील..... छानसा बंगला शहरांत मग आपण राहू ना त्या बंगल्यात असा विचार केला आणि राहते घर देखील पोरांच्या शिक्षणासाठी विकले. आज आम्हाला लामला आहे तो वृद्धाश्रमाचा निवारा अश्या अनेक वृद्धांनी या आश्रमाचा आसरा घेतला आहे.

सद्काकांजवळ गप्पा मारले नंतर बाजूच्या काकूजवळ काहीवेळ गप्पा मारल्या त्यांच्या हृदयातील मातृत्व जागे झाले त्यांच्या डोळ्यांतून एक विलक्षण तेज जाणवत होते आपले मन काकू माझे जवळ मोकळे करित होत्या. एकमेकांना आधार देत दिवस लोटत आहोत हे सांगतांना त्यांना गत काळातील आठवणी नजरे समोर

दिसत होत्या एकेक आठवणी सांगताना डोळे पानावलेले जाणवत होते हृदयांतील स्पंदन वाट मोकळी करून देत होते.

मुलांच्या लग्नाचा प्रसंग ती माता सांगत होती..... कधी लग्न दोघांची झाली ते कळले देखील नाही आम्ही मात्र मुलांच्या लग्नांच्या विचारांत रात्र – दिवस घालवित होतो. एके दिवशी दोघे अमेरिकन गोऱ्या पोरींना घेवून घरी आले पण ते घर आपले राहिलेले नव्हते परदेशांत गेल्यानंतर कधी त्यांना आठवण देखील आली नाही आम्ही त्याचे कोणीच नव्हतो. इकडे त्यांचे कोणीच नव्हते? ते कोणाची आठवण काढणार त्यांच्या साठी जे केले ते आमचे कर्तव्य. आज या ठिकाणी आम्ही छान दिवस काढीत आहोत. या निसर्गरम्य वातावरणात दिवस उगवतो कधी आणि मावळतो कधी हे कळतच नाही. नदी...नाळे...लता...वेली पक्षी आणि आश्रमांतील सगे सोयरे हेच आमचे नातेवाईक दिवस राहिले ते किती? आज आहे आणि उदया नाही.....

परमेश्वराचे नामस्मरण करीत वेळ घालवायचा..... थकल्या भागलेल्या काकांना सतार वादनासाठी कुठे गायनासाठी साथ देता आली तर दयायची. आम्ही परमेश्वराकडे डोळे भरून पहात असतो – तुमचा आमचा सखा.... तुमचा आमचा त्राता कधी एकदा या संसारी मायाजाळातून मुक्त करतील हे तुलाच माहीत रे परमेश्वरा ? असे बोलून काकूंना हुंदका आवरेना.....

आयुष्य भर केलेल्या कष्टाने दमलो – वयोमानाने गलितगात्र झालो शरिर आता साथ देत नाही..... आम्ही काय करू शकत नाही..... या प्रसंगी आम्हाला कोणाची आशा? जन्म दिलेल्या पोरानकडे आम्ही आशेने पहावयाचे नाही तर काय या वाटसरूनकडे? काकूंच मन बोलत होते.

मी काका – काकूंच्या सहवासात काही वेळ घालविला त्यांचा खाण्याची पिण्याची तब्येतीची आत्मितीयेतेने चौकशी केली त्यांनाही बरे वाटले पोराना कधी चौकशी केली नाही पण हा कुणाचा कोण आपली आस्थेवाईकपणे विचारपूस करीत आहे.

तेवढ्यांत शेजारी बसलेल्या सदूकाकांनी एक वही काढली सतः लिहिलेला सुंदर सुंदर कविता ते वाचून दाखवित होते त्यांतील जीवन ही कविता मनाला खूप काही सांगून गेला. काकांच्या जीवनाचा परामर्थ त्या कवितेने त्यांनी उतरविलेला होता मी देखील ती कविता डोळ्या खालून घातली आणि काही वेळ विचार मग्न अवस्थेत काकांच्या कवितेतून बोध घेण्याचा प्रयत्न केला.

जीवनाचा शेवट करतांना माझ्याकडे काहीच उरले नाही स्वतःसाठी राहण्यासाठी ना घर कि कमावलेल्या पैशापैकी थोडीशी पूंजी भावडया मनाने सर्व पोराना दिल आज आज मात्र रिक्त हाताने बसलो आहे दुदैव आहे स्वतःचे राहते घर देखील पोरानासाठी विकून मोकला झालो जीवनाचा शेवटचा श्वास घेण्यासाठी स्वतःला कुटी नाही या आश्रमांचा आसरा घ्यावा लागला इथे निवारा सुंदर मिळाला इथली माणसे सुंदर सारे सारे काही सुंदर फक्त सुंदर नाही ते आम्हीच काकांच्या बोबडया बोलण्यातून जीवनाचे रहस्य समजत होते नशीबान सुख म्हणून काही बोलतात ते भोगण्याचे भाग्य लाभले नाही गेली पन्नास वर्षे मला साथ दिली ती माझी पत्नी आणि दुसरी बायको सतार या सरतारीवर पत्नी एवढेच नितांत प्रेम केले तीच माझी उपजिविकेचे साधन बनली बोट चालत होती तेव्हा अप्रतिम स्वर मी छेडत होतो परंतु गति मात्र झालेल्या बोटतून आता स्वर कोटुन उत्तम बाहेर पडणार फक्त तारा छेडत बसताना मनाला विरंगुळा जातील तेवढे दिवस तिच्या सान्निध्यात घालवायचे शेवटी परमेश्वरा आहेच आपले भले बुरे पहाणारा हरि..... हरि.....काका – काकूंच्या सहवासात कशी वेळ गेली आणि रात्र झाली मी देखील त्यांचा निरोप घेवून आश्रमाच्या बाहेर पडलो बाहेर येतांना त्याचे बोल मनांत घर करून राहिले सगे.....सोयरे हेच आमुचे आप्तेष्ट

पुत्र – प्राप्तीसाठी अनेकांनी यज्ञ याग तपश्चर्या केली त्या योगे पुत्र प्राप्ती झाली असे आपण पुराण काळापासून वाचत आलो आहोत परंतु कलियुगांत प्रत्यक्ष सुंदर दोन मुलांना जन्म दिलेल्या माता – पित्यांना आपले अखेरेचे आयुष्य दुसऱ्याच्या दारी अर्थातच वृद्धाश्रमांत घालवावे लागत आहे हाच तर कलियुगाचा महिमा आहे ज्यांनी आपलेसाठी अपार कष्ट केले जीवनाच्या अखेरच्या क्षणी ज्यांनी उरली सुरली पुंजी मुलांनासाठी वापरली घरदार विकले त्याच मुलांकडून आपल्या जन्मदात्या आई वडीलांसाठी शेवटच्या क्षणी जीवनासाठी म्हणून आपण सोबत ठेवू शकत नाही त्याचे संगोपन करू शकत नाही हिच का या बदलत्या युगांतील शोकांतिका

वयोवृद्ध माता – पिता आजी आजोबा म्हणजे लहान मुलांप्रमाणे असतात त्यांचे कडे लक्ष देवून सांभाळ करणे आपले परम कर्तव्य आहे परंतु समजत असून देखील प्रत्यक्ष जीवनांत उमजत नाही असे का

म्हणूनच निवारा सारख्या वृद्धाश्रम शाळा अस्तित्वात आल्या असे शेकडो वृद्ध वृद्धाश्रमातून निवारा शोधत आहेत हे आजचे वास्तव आहे.

पुरुषोत्तम मुळे
‘सचिव’

GMVIT'S SWACE ACTIVITIES 2019-20

The "ASCI (Association of students of computer engineering and Information Technology)" Student Forum was created in 2013, under the guidance of our Principal, Dr. M. M. Mulkrkar.

The "ASCI" is an Association run by and for the students of the Department of Computer engineering along with the IT department. The name ASCI is suggested by Ms. Anjana Jain student of BE Comp and accepted by HOD and all faculties of the department. The Logo for ASCI is designed by Mast. Swapnil Polekar Student of BE computer.

Vision

Vision aims to maintain a high level of interaction between all students of FE, SE, TE, BE, and the faculty members. To organize technical sessions, workshops, extra co-curricular college-level activities and to assist in managing the resources and labs of the department.

Mission

Contribute to the development of the student community in educational and cultural evaluation.

SWACE

**STUDENTS WELFARE
ASSOCIATION
OF
COMPUTER ENGINEERING**

MAIN OBJECTIVES OF FORUM

- To plan and organize technical programmes and activities, such as special lectures, workshops, seminars, exhibitions etc for the benefit of student members on a regular basis.
- To provide a common platform for the student members to exchange ideas and information on the topics of their interest
- To facilitate technical visits
- To encourage teamwork and the spirit of self-reliance among the student members
- To bring the holistic development of students of the CE & IT Department through technical and cultural events.
- To increase their exposure to the professional world.
- To organize Intra-department technical and non-technical competitions.

Later with the same objective keeping in mind, the forum is renamed as “SWACE” (Student Welfare Association of Computer Engineering”).

The name SWACE is suggested by Mast. Ritesh Gandhi student of BE Comp and accepted by HOD and all faculties of the department. The Logo for SWACE is designed by Mast. Om Belose Student of SE computer.

GURU POURNIMA CELEBRATION

Venue:

F-10, Old-Building

Date:

17 July, 2019.

Time:

11.30 A.M to 12.30 P.M

Objectives Of The Program:

1. By celebrating Guru Pournima, we thank our teachers for providing us their invaluable guidance.
2. To honor teachers because they deserve to be honored
3. Celebrate the role played by teachers in community upliftment.
4. Recognize the central role teachers play in nurturing and guiding infants, children, youth, and adults through the lifelong learning process.
5. This special day provides a unique opportunity for the Department to publicly acknowledge and to promote the invaluable contribution made by teachers
6. At a state and national level, Guru Pournima recognizes and celebrates teachers as learners "embarking on journeys of professional learning today that inspire and energize students now and into the future."

KARGIL VIJAY DIWAS

Program: Kargil Vijay Diwas
Date: 26 July 2019
Venue: Dome (Main Building)

Kargil Vijay Diwas, named after the successful Operation Vijay, is celebrated in India on 26 July. On this date in 1999, India successfully took command of the high outposts which had been lost to Pakistan.

➤ Objectives of the Program:

To honor Indian Soldiers who sacrificed their lives for country's well-being.

To celebrate and cherish the victory of Operation Vijay.

Making students aware of hardships that the Indian Army and their the family goes through.

KARGIL
VIJAY DIWAS

ZERO WASTE MANAGEMENT

Venue: Main Building Seminar Hall, 2nd Floor

Date: 07 August, 2019.

Time: 11.30 A.M to 12.30 P.M

Shrunkhala Organisation For Sustainable Development is a Private incorporated on 16 January 2018. It is classified as a Non-govt company and is registered at Registrar of Companies, Mumbai.

OBJECTIVES :

The most important reason for proper waste management is to protect the environment and for the health and safety of the population.

Reduce the volume of the solid waste stream through the implementation of waste reduction and recycling programs.

Maintain a balanced SWM system that benefits the community while following regulatory requirements.

Provide efficient and economical refuse collection, recycling, and disposal services.

ANDROID DEVELOPMENT WORKSHOP

STARTUP 101 BY ROTARACT

SHRI GOPINATH MAHADEO VEDAK PRATISHTHAN'S

G.M. VEDAK INSTITUTE OF TECHNOLOGY

Approved by AICTE, Recognised by DTE Gov. of Maharashtra, Affiliated to University of Mumbai

ANNUAL SPORTS A.Y. 2019-20

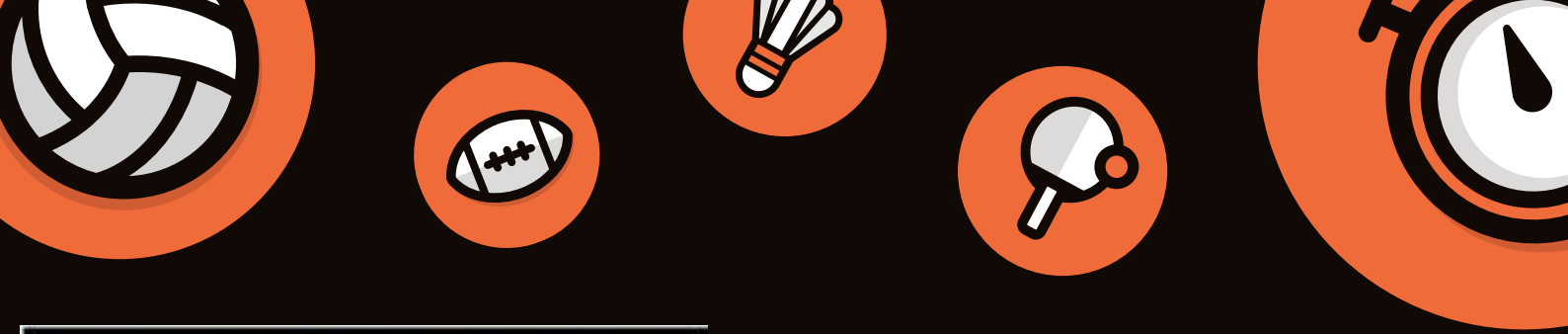
FEBRUARY 19, 2020 TO
FEBRUARY 23, 2020
@ 9.30 AM - 5:30 PM

CELEBRATION OF SHIVJAYANTI

Sport and Athletics have been an integral part of G.M.V.I.T for years and its memorial. Keeping up the tradition, Sports day started with inauguration of Chatrapati Shivaji Maharaj Jayanti. Looking forward for student's career point of view sports activities are important.

ANNUAL SPORTS 2K20

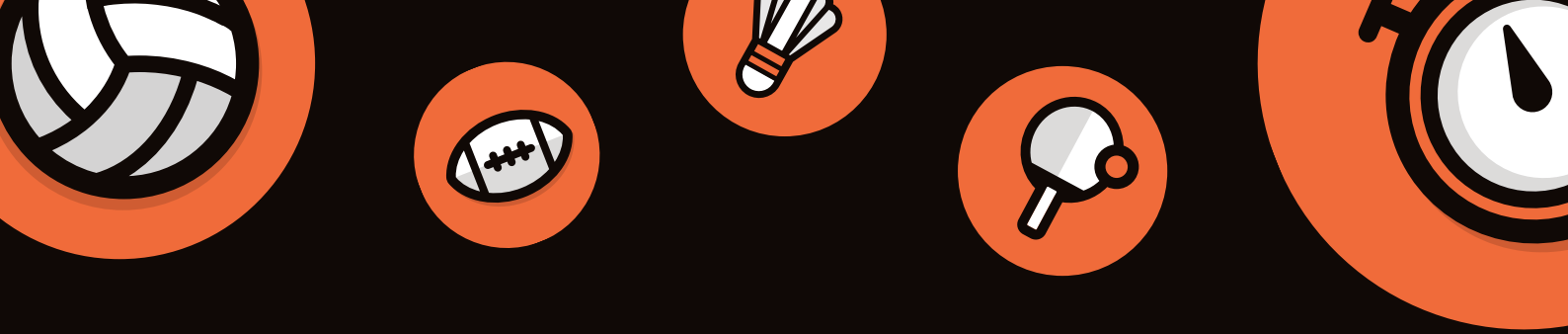
Sports includes Cricket, Football, Volleyball, Kho-Kho, Kabaddi apart from this many more Indoor games included like Table Tennis, Badminton, Chase, Carom.

G.M.V.I.T ZONAL CRICKET TEAM

College Cricket team participated in Mumbai University Zonal Championship which was held at Kalina Campus of Mumbai University, for this Academic Year. Our students have participated in various sports and Athletics events conducted by University of Mumbai at Zonal and Inter-Zonal level

Another asset or big achievement of our college cricket team won Local Cricket Tournament held at Anandawadi (TalaRaigad).

LIFE THOUGHT!

Success is not permanent in life
but, the path of
Achieving success is important
You learn something from it
It changes you to bit
Success may come or may go,
But, it will always show
The true colours of life!

Result!

Day before RESULT
Can't keep yourself CALM. Once it is OUT.
You are STRESSLESS.
Thought of result is very SCARY. It might bring TEARS
or SHOWER CHERRY.
Whatever result may REVEAL FAILURE OR SUCCESS
But feel yourself BLESSED
No result is an ENDING
Just a NEW BEGINNING

-AMAL FANSE (SE Comp)

NEVER GIVE UP

Ever get opportunity never refuse it,
It's a time to prove it

Always remember you can do it,
Just work hard and one day you'll achieve it....

People who demotivate you are like mite,
Don't listen to them they're blight,
And with success slap them tight,
Remember U R a diamond so shine bright.

Failure may come but never fright,
No one got success in one night,
Stand strong & stop crying,
Stop denying, stop lying...

Just work hard and keep trying,
You never know who you are fortifying....
If you don't get the things don't screw up,
Take a long breath and just Shake up,
Be patient and see the let-up,
Release the stress with a tea cup,
And Always remember
Never Give Up..

-ABDUL SAMAD DAWRE
(B.E MECHANICAL)

INTROVERSION

Introversion is a rare personality trait and a least known type. Basically, there are two types of personalities extroverted and introverted people. Extroverts are the type of people which enjoy being in large groups and socialization whereas Introverts are misunderstood as rude, arrogant because of less socialization but the truth is they take more time to open up with the surrounding they spend most of time in solitary activities like reading, writing, skating, hiking etc They love to spend time alone rather than being in large groups . they are more analytical before speaking. One of the biggest misconception about these people is they are shy and are lacking in confidence but at the right time their speech is more confident and expressive. Introverts are the type of people who enjoy their solitude and enjoy the company with the people whom they are comfortable.

-Gaikar Sidhhi Sanjay F. E. (Mech.)

कर्म : १९९२-९३ ची दंगल.. क्षेत्र:- जे बी इराणी चाळ, वडाळा-दादर(मुंबई).

१९९२-९३ ची दंगल.. क्षेत्र:- जे बी इराणी चाळ, वडाळा-दादर(मुंबई). सगळीकडे दंगल पेटली होती, त्याची झळ मात्र सामान्य माणसाला लागत होती. सुरक्षेसाठी लोकं अज्ञात स्थळी आसरा घेत होते. तर काही जण आपल्या बचावा साठी शस्त्र उचलत होते. आमच्या चाळीत सुद्धा तेच झाले. चाळीतील सगळ्या स्त्रियांना व लहान मुलांना एका वरच्या खोलीत लपवून ठेवले आणण सगळे पुरुष मंडळी चाळीच्या चौ बाजूने पहारा देत होते. हातात शस्त्र म्हणजे काठ्या आणण ट्यूबलाईट फक्तं, बंदुका आणण तलवारी हयांच्या नशिबातच नव्हत्या. आमच्या चाळीच्या पहहल्याच खोली मध्ये एक मुसलमान कुटुंब राहत होतं. गुलाब चाचा व शेहनाझ चाची, त्यांच्या हातची खीर मला आजही आठवते. तर त्या वेळी त्यांच्या जीवाला खूप धोका होता, कारण चारही बाजूने असलेल्या हिंदूंचा वस्तीत एकच कुटुंब मुसलमान होतं. ते वर्षोनुवर्षे तिथे राहत होते व त्यांचे संबंध सवांशी एका कुटुंबा सारखेच होते. जातीय भेदभाव त्या चाळीने कधी पहिलाच नव्हता. गुलाब चाचा व त्यांच्या कुटुंबाला माझ्या वडिलांनी आमच्या घरात लपवले होते, तो सुद्धा एक जीवाला धोकाच होता. आजूबाजूच्या चाळीतील लोकांना गुलाब चाचा माहीत होते. ते सर्वजण हातात रॉकेलचे कॅन घेऊन आमच्या चाळी जवळ आले व म्हणाले की गुलाब ला बाहेर काढा त्याच्यासह सर्व कुटुंबाला इथेच मारायचं आणि त्याचं घरही आम्हाला जाळायचं आहे. हे होणारच होतं हयाची जाणीव सवांना होती. गुलाब नाहीये इथे, तो कधीच पळून गेला सर्व कुटुंबाला घेऊन. अशी उत्तरे वडील त्यांना देऊ लागले व चाळीतील इतर लोकांनी सुद्धा त्यांची समजूत काढली. मग राहिला प्रश्न घर जाळायचा, चाळीतील लोकांनी त्या गोष्टीसाठी विरोध दर्शवला . हयाचं कारण असे की, जर का चाळीतील एखादं जरी घर पेटवलं असतं तर संपूर्ण चाळ जळून राख झाली असती. हया गोष्टींचा विचार करून आलेली मंडळी परत गेली. गुलाब चाचा व त्यांचे कुटुंबही बचावले आणि त्यांचं घर सुद्धा. दुदैवी मृत्यूचं सावट होतं, परंतु आधी केलेल्या चांगल्या कमांनी जीवनाचा आश्रय हादरला . तात्पर्य:- माणसाचं जीवन मृत्यू त्याच्या कर्मावर अवलंबून असतं.

-Akshay R. Ingavale
(B.E Civil)

“हो वाटत कधी कधी”

वाटत कधी- कधी
तुझ्या डोळ्यात पाहतच राहावं
एकाग्र होऊन त्यातच हरवून जावं
मग पुन्हा भानावर येऊन
त्यातच स्वतःला शोधावं

हो वाटत कधी कधी
तू येणार नाहीस त्या वाटेला
तासनतास तुझी वाट पाहावी
तू आली तर आनंदानेभारावून जावं
तेच तूआलीच नाहीस तर
कस बस स्वतःला सावराव

वाटत कधी कधी
तुला घट्ट ममठीत घेऊन
साऱ्या जगाचा ववसर पडावं
अन आपण आपलं वेगळंच
ववश्व बनवावं
ज्यात फक्त तू आणण मी असावं

“नात तुझं माझं”

तुला माझंस्वप्न नाही म्हणणार ते फक्त रात्रीच साथ देत
तू आस ही नाहीस माझी कारण ते फक्त आशेवर ठेवत
हसूही नाहीस कारण
ते फक्त आनंदात येत

कधी ही न संपणार ध्यास आहेस तू माझा
जेसगळ्यांन मध्येराहूनही तुला एकटेपानाची जाणीव देईल
कधी हसवलेतर कधी रडवेल
जेमी गेल्यावरही मला
तुझ्या आसपास ठेवेल
हो तोच माझा ध्यास असेल

.अवि नटे.
(BE Mech)

Zindagi

Woh zindagi hi kya jo thokar na mare,
Woh kaamyabi hi kya jo sabak na sikhaye,

Tu age badhte jaa,
Apni kahani khud
likhte ja,

Pair kheenchne wale toh lakho milenge,
Unn sab ko kuchalke aage badhte ja,
Bass aage badhte ja

Dusron ki kahaniya kab tak sunoge,
Geron keliye sapne kab tak dekhoge,
Ek hi toh zindagi hai,
Aur kitna so oge

Yeh kahani bhi teri,
Yeh kalam bhi teri,
Apni zanjeere khud todte ja,
Aur bass age badhte ja,
Bass aage badhte ja

IT'S NEVER TOO LATE

It's never too late to start with something great...
Just love yourself and believe in to day's date....

Fight for it, until you fit...!

So that all that you do want just, sit...!

And be grateful for your destiny...

Because many people don't even have any...

It's never too dark that you can't find a spark...

And it's never to late to realise
the aim beneath you..!

-Shivani Surve

PUBG - IMPORTANCE!

PUBG (Players Unknown BattleGround) Point of attraction with most of the students now-a-days is gaming, especially well enough popular game the Players Unknown Battle Ground so is PUBG. In these days students are divided by different types of fields but united by the game PUBG. Many times teenagers starts their conversation by the words "PUBG yeto ka atta" or "PUBG online aja jaldi". In this way conversation starts by requesting or sometimes even ordering other to play a PUBG SQUAD games with them. PUBG is awesome game, we can enjoy various modes, arena maps and feel like a virtual special forces army expert and test our virtual soldier skills for a while and get a chicken dinner appreciation after winning the game. Even am teenager and I got so addicted that I got the topic PUBG to write up the blog. But this game is awesome as far as entertainment and enjoyment is required and the problem with most of the teenagers, they spend their most of the time even the time of meals and studies by addicting to the game, sometimes even quarrel takes place between the people due to PUBG. Youngsters should therefore understand their responsibilities and enjoy the game accordingly. They should know that they are the future creators of the world. They are the architect of their own life. Even PUBG is an professional gaming contest or the tournament is played professionally with proper rules and regulations and win the prize of lakhs. So if you think you can play PUBG well then you can enter the tournaments and make money through it. So plan valid goals in life and play the games accordingly.

-Satyen Deshpande (SE comp)

मन की बात दोस्तों के साथ

एक दिन एक शिक्षक ने बोर्ड पर लिखा

$$9 \times 1 = 9$$

$$9 \times 2 = 18$$

$$9 \times 3 = 27$$

$$9 \times 10 = 90$$

और ऐसा कर के उसने पुरा १ का पहाड़ा 9×10 तक ठिक लिख दिया, लिखने के बाद बच्चों को देखा तो सभी बच्चें शिक्षक पर हस रहे थे ! क्योंकि शिक्षक ने $9 \times 2 = 15$ जो लिखा था! अब यहा शिक्षक ने कहा मैं ने यहा पहिली लाईन किसी उददेश से गलत लिखी है! आज मैं बहोत महत्त्व पुर्ण सिखाना चाहता हूँ! दुनिया तुम्हारे साथ ऐसा ही व्यवहार करगी! तुम देख सकते हो मैंने नो (बधाई) बार सही लिखा है पर किसीने मुझे congratulate नहीं किया पर मेरी एक गलती पर आप हसे और मुझे निचा दिखाया तो यही नसीयत है !

दुनिया कभी आपके लाख अच्छे कार्यों को (सराहना) appreciate नहीं करेगी परंतु आपके द्वारा कि गई गलती को निचा दिखाएगी पर आप अपना काम सही और बहेतर तरीके से करते रहिये बस कभी ऐसा काम मत किजिए की जिससे आप खुद से कभी नजरे ना मिला पाओं! कभी आपने आप को बचाने के लिए दुसरो पर दोष मत लगाना दोस्तों क्योंकि समय के पास सत्य को दिखाने का अपना तरीका है ! और दोस्तों एक सच ये भी है की हम कभी किसी property के मालीक नाही होते सिर्फ कुछ कागजों और दरताने जो पर हमारा नाम लिखा होता है! मरने के बाद हम कुछ साथ ले जा नहीं पाते दोस्तों फिर कहा चला जता है यह नाम लिखा हमारा property मे!

मैं ये नहीं कहती की property बनाना गलत है! लेकिन उसपर घमंड करना बिलकुल ठिक नहीं है!

दोस्तों इससे फरक नहीं पडता कि आप कैसे और कितना कमाते हो बलकी फरक इस से पडता है की आप उस पैसे से और पैसे बनाने का प्रयास कर रहे हैं या नहीं ! आपने देखा होगा हमारे महान गणित और जाया करते थे ! दुसरो के यदी आपके सफलता देर से मिले तो नाराज मत नहीं लगता पर महेल बनाने मे लगता है! अपना - पन , आदर, परवाह और थोडासा समय ये वो दौलत है जो अपने हमेशा हमसे चाहते है !

दोस्तों दुसरों की मदद करते समय यदी मन में खुशी हो तो यही सेवा है. बाकी सब तो दिखावा है! जे आसानी से मिल जाता है. वो जादा समय नहीं रहता और जो जादा समय तक रहता है वो आसानी से नहीं मिलता ! जैसे एक पेड से लाखों माघीस की तिलीया बनती है. लेकिन एक तिली से लाखों पेडों को जलाया जा सकता है. उसी तरह एक Negative (नकारात्मक) विचार आपके सपनों को आपकी परवाह करते है, वो आपको तब भी सुन सकते है जब आप चुप होते है! अपनी कमजोरी का कभी जिक् मत करना दोस्तों, जमाने में लोग कही पतंग को जम कर लुटा करते है !

सब से पहिले दुर होने वाले लोगो में वही लोग शामिल थे अपने - पन का शोर जिन लोगोने मचाया हुआ था. कमाल का ताना दिया आज मंदिर में भगवान ने मांगने ही आते हो कभी मिलने भी आया करो! कष्टी हैं पुरानी मगर दरीया बदल गया मेरी तलाश का भी वो जरिया बदल गया ना शक्य ही बदली ना ही बदला मेरा किर्दार बस लोगो के देखने का नजरीया बदल गया!

हम जिस दिये के दम पे बगावत पे उतर आये सोबत में आंधेरे के वो दिया बदल गया! इमान, आदब, इल्म, हया कुछ भी नहीं कायम मत पुछ इस दौर में क्या क्या बदल गया!

दोस्तों समंदर इतना विशाल है, पर पानी खारा है !

चाँद इतना सुंदर है, पर उस में भी दाग है!

और गुलाब इतना प्यारा है, मगर उस में भी कांटे है !

ये सब हमें बताते है की सब को सब कुछ नसीब नहीं होता. आहीस्ता से पाव रखना इन सुखे पत्तों पर जनबा कभी पनहा मंगी थी इनसे पती धुप में ! इनसे सहेम सी गई है. ख्वाहिशे जरूरतों ने शायद उनसे उची आवाज में बात की होगी ! मुझे चाहिये कोई मेरे ही जैसा किसी बहेतर से मेरी बनती ही नहीं है. ये कलयुग है साहब सच्चे को शिकार किया जाता है और झुठे को स्विकार किया जाता है!

मैं आपको एक कहानी सुनाना चाहती हूँ जो आपको आपकी काबिलीयत पहचान ने में मदद करेगी !

दोस्तों एक बडासा घास का मैदान था! मैदान के पास एक खुबसुरत तालाब था. मैदान में कई तरह के पोधे लगे हुए थे ! कई तरह के फूल थे, हरी घास थी और एक पत्ता अभी जमीन से निकला हुआ था ! वो था वहा जोमी आता वो उस मैदान की तालाब की बहोत तारीफ करता !

वहा के फूलों को देख कर बहोत खुश हो जाता अब उस पत्ते को खुदमें बहोत नाराजगी महेसुस होती थी बुरा लगता की उसकी तरक कोई ध्यान नहीं देता सब बस मैदान की और फूलों की तारीफ कर के निकल जाते ! मैं पता नहीं क्यों इस मैदान में हूँ ! कुछ दिनों बाद मोसम बिगड ने लगा वहा बहोत तेज आंधी चलने लगी सारी घास सारे पोधे उखडने लगे और वो पत्ता भी कब तक Survire करता वो भी उखड गया और जाकर तालाब में गीर गया वहा एक घिंटी खुदको बच्चाने का प्रयास कर रही थी. वो डुब रही थी की तभी वो पत्ता पानी के सहारे वहा पर पडोचा और उसे बोला की मैं तुम्हें बचा सकता हूँ ! तुम्हें किनारे लगा सकता हूँ ! घिंटी ने पहिले वो सोचा और बोली ठिक है ! उस घिंटी को जैसे ही किनारे लगाया पत्तेने घिंटी ने उसका शुकीया किया ! पत्ते ने बोला नाही मुझे आपका शुकीया करना है, आपने मुझे मेरी काबिलीयत बताई! अब मुझे समझ आया की इस मैदान में मैं क्यों था.

जिंदगी में हम कई बार फेल होते है , दोस्तों कई बार हमें हार का मुँह देखना पडता है, हो सकता है उस Field में आपके लिए कुछ ना हो दुसरी Field आपका इंतजार कर रही हो, खुदा ने, ईशवर ने सब को काबिलीयत बक्शी है बस अपना Talent हम को पहचानना आना चाहिये !!!!!

- Anuja Yelve
BE Comp

NSS 2019-2020

The National Service Scheme was started by Government of India, Ministry of Education and Culture, Govt. of India, in Collaboration with State Government in the year 1969 in 37 selected Universities. Mumbai University has been participating in the scheme right from its inception. At present the scheme is run by the ministry of Youth Affairs & Sports in Central Government and Department of Higher & Technical Education in State Government.

AIMS AND OBJECTIVES

1. Understand the community in which they work.
2. Understand themselves in relation to their community.
3. Identify the needs and problems of the community and involve them in problem solving process.
4. Develop among themselves a sense of social and civic responsibility.
5. Utilize their knowledge in finding practical solutions to individual and community problems.
6. Develop competence required for group living and sharing of responsibilities
7. Gain skills in mobilizing community participation.
8. Acquire leadership qualities and democratic attitude.
9. Develop capacity to meet emergencies and natural disasters.
10. Practice national integration and social harmony.

NSS SPECIAL CAMP

The aim of the NSS special camp is to educate the people and empower them. With this motto, the NSS UNIT of GMVIT comprising of about 25 students has organized a special camp in Aanandwadi village near Tala, district Raigad. The camp has been conducted under the supervision of college management and NSS program officer Prof I.N.MAGDUM sir. The NSS team members divided among themselves in different groups and conducted a 7 days special camp in the Aanandwadi village.

ROAD SAFETY PROGRAM:

NSS Volunteers of College conducted various Road safety programs such as Poster Competition, sending SMS, rally and Seminar on road safety to aware citizens of India regarding various safety measures should be adopted while driving the vehicles on the road.

SWACCH BHARAT ABHIYAN:

- Pledge was administered at college by students and staff.
- Posters were put up on the notice boards and camps to aware students about cleanliness.
- Class to class awareness programmes were organised to aware students.
- Skit was performed on Swacch bharat abhiyan by NSS Volunteers at Anandwadi, Tala and nearby slum area and also the college campus

EYE CHECKUP AND DENTAL CHECKUP:

Eye checkup and dental CHECKUPs organized by NSS Volunteers.

BLOOD DONATION:

The Blood Donation Camp was arranged in GMVIT, Tala by NSS as a part of FOUNDERS DAY CELEBRATION in association with Lions Club, Roha.

TREE PLANTATION:

GMVIT, Tala successfully completed the event of Tree Plantation under the National Service Scheme at college campus. Trees are the foremost source for producing the oxygen in environment, they helps to reduce the level of CO₂ . As we all know that the whole world is facing the problem of global warming and to recover from such problem planting the trees is become one of the most important aspects today.

ANTI TOBACCO PLEDGE:

The NSS unit of GMVIT conducted a special event on “SAY NO TO TOBACCO”, which witnessed around 30 NSS volunteers.

AIDS AWARENESS:

AIDS awareness program in the campus, adopted village and slum area were organized by the unit throughout the academic year. 30 volunteers participated in Aids Awareness rally. The residents of the area had some queries regarding this rally which the volunteers heeded to and cleared all their doubts with patience and understanding. Skit performed by NSS volunteers at the camp site.

गोपीनाथ महादेव वेदक प्रतिष्ठान, तळा-रायगड संचलित

गो.म.वेदक अभियांत्रिकी महाविद्यालय

गो.म.वेदक विज्ञान महाविद्यालय

राष्ट्रीय सेवा योजना
यांच्या संयुक्त विद्यमाने

सांगली-कोल्हापूर पूरग्रस्तांना मदत

“कोनावाचनू कोणाचंकाही एक अडत नसत”

जाणतो मी आयुष्य आपलं
कोणाचंमोहोताज नसत
कोनावाचून कोणाचं काही
एक अडत नसत...

पण तरीही का कोणा एकी वाचून
कोणाला करमत नसत
सतत ततच्या आठवणीत
का मन रमलेल असत
तरीही कोणा वाचून कोणाचं.....

का एखादी व्यक्ती सतत
आपल्या जवळ असावी असं वाटत
प्रत्येक्षात नाही जमलं तरीही
नकळत मन ततच्याच भोवती
भटकत असत
तरीही कोणा वाचून कोणाचं.....

रडत ओरडत हताश होत मन
पण वाट मात्र नेहमी बघत असत
खूप काही ठरवत
पण प्रत्येक्षात मात्र काहीच नसत
तरीही कोणा वाचून कोणाचं.....

....अवि नटे....

मला वाटते

मला वाटते दिवा तुझा अन
तुझाच हा सगळा अंधार
नसण्यावर मज ठाम भरवसा
असण्यावरती नाही फार

जात जात मी आयुष्याच्या
जातो इतका जवळ कधी
कल्पनेस ना उरते कुंपण
संभ्रमास ना पारावार

घरात कोणी आहे नाही
निदान गाभाऱ्यात तरी
एकच दिसतो चेहरा हल्ली
घुटमळताना दारोदार

मला वाटते तुला शोधणे
कदाचित ना रुचते तुजला
शून्यवताशी गाव तुझे अन्
पायवाटही विश्वाकार.!

-Prof.M.L.Surve -Department of Mechanical

मोबाईल मानवरूपी झाडाला लागलेली किड.

मोबाईल हे आता केवळ उपकरण न राहता, तो एक मानरूपी झाडाला लागलेली किड झाला आहे. या किडींनी संपुर्ण समाजाला आल्या कवेत जखडले आहे. या किडीच्या कवेतून मुक्त होऊन हवेत मुक्तपणे संचार करण्याच्या एखदया म्क्षाप्रमाणे खुल्या वातावरणात फिरणे हे अत्यंत गरजेचे आहे. कारण ही काळाची गरज आहे. या जखडलेल्या विळख्यातुन आपल्या मुलांना सोडवण्यासाठी पालकांना काही पावले उचलावी लागतील आणि आपल्या मुलांना सोडवावे लागेल.

मी आभ्यास पुर्ण करेल, पण मला त्यानंतर एक तास, दोन तास मोबाईल देणार असाल तरचं, आणि तरच मी आभ्यासला बसेन, आणि आभ्यास करीन. अशी विक्रमची रोजचीच अट असते. आधी बाबा ओरडायचे पण आता तेच सांगतात की, मोबाईल मिळणार आहे. अभ्यासाला बस मोठं होऊन तुला इंजिनियर बनायच आहे.

बारावीत चांगले मार्क पडले तर काय हवे, यावंतर शुभमचं उत्तर होते. मला अँड्रॉइड फोन हवाय. मी बारावीत कमी वापरला मोबाईल तेव्हा मला कोणीही बोलणार नाही की, मोबाईल बस झालं थोडा वेळ ठेव म्हणुन ते मी ऐकुण घेणार नाही.

कानात इयरफोनचे गाळे कोंबुन बसने, कोण काय म्हणतोय याच्याशी काही देणे घेणे नसने, आणि रोज दोन एक वाजेपर्यंत जागणे, या वागण्याला विनीतचे पालक खुपच कंटाळले आहेत. तसेच कानात इयरफोन घालुन आईने सांगितलेली कामे चुकीची करणे, किंवा त्या कामात काहीतरी गोंधळ घालणे, या वागण्याला सुध्दा वैष्णवीची आई कंटाळलेली आहे.

एकुण काय तर शेतातील पिकाला लागलेल्या किडीमुळे, करपा, दहिया, पानावरील अनेक प्रकारच्या बुरशीमुळे येणारे ठिपके इ. हे रोग भातशेतीला लागतात. तसेच मोबाईल या किडीमुळेही अनेक रोगांची लागण होते. त्यात प्रामुख्याने इंटरनेट ताप, इंस्टाग्राम डोकेदुखी, व्हॉट्सअॅप फेसबुक नावाचा सर्दी खोकला, आणि विशेष म्हणजे टिकटॉक नावाचा ब्रेनटयुमर बळावत जात आहे. हे आजार ७-८ वर्षांपासून तो अगदी तरुणांना, व ७५-८० वयाच्या व्यक्तींना झालेला आहे. तरुण पिढीचा हा आजार कधीच बरा होणार नाही, हे ही तेवढच खरं आहे. या आजाराने संपुर्ण जगाला वेठीस धरलेले आहे.

रात्री उशीरापर्यंत जागे राहणे, सकाळी न उठता दुपारी उठणे, उठल्यावर दात घासण्याआधी मोबाईलचे दर्शन घेणे, मोबाईलवर आभ्यास करतोय, पेपर वाचतोय, रेसीपी बघतोच अशी लक्षणे या रोगाची आहेत.

मोबाईल नसणे म्हणजे जीव गुदमरल्यासारखंच आहे. पालाकांनी विचार करा, जसे प्लास्टीकमुळे पर्यावरणाचे नुकसान होत आहे. तसेच मोबाईल मुळे येणाऱ्या पिढीचे होईल. मैदानातील खेळ सोडून आता मुलांना मोबाईलवरील गेम खेळायला आवडते. या मोबाईल मुळे लोकं आळशी होत चालले आहेत.

आपण नेहमीच म्हणतो एक नाण्याला दोन बाजू असतात. एक चांगली एक वाईट, दुर्दैवाने आताच्या मुलांना वाईट बाजू जास्त आवडते, ही गोष्ट भयंकर आहे. या किडीने ज्ञानाची, मनाची, मेंदुची सुदृढता किडीने खाऊन टाकली आहे. या किडीमुळे माणसाचा संपुर्ण नाश होऊ शकतो.

पालक म्हणून तुम्ही सुध्दा या किडीच्या लागणीला कारणीभूत आहात. पहा, विचार करा, कृती करा, आणि येणाऱ्या छान, सुंदर पिढीला वाचविण्याची जबाबदारी

म्हा

कु.आदेश संतोष शिंदे BE EXTC

TOURS

T
O
U
R
S
☀

प्रेम कुणावर करावे.....

प्रेम कुणावर करावे ?

जो आपल्याला आवडतो त्याच्यावर,

की ज्याला आपण आवडतो त्याच्यावर ?

प्रेम कुणावर करावे ?

मन वेधून घेणाऱ्या गुलाबावर,

की त्याला जपणाऱ्या काट्यावर ?

प्रेम कुणावर करावे ?

सुंदर नाजूक वेलीवर,

का तिला आधार देणाऱ्या वृक्षावर ?

प्रेम कुणावर करावे ?

रंगीबेरंगी दिसणाऱ्या फुलपाखरावर,

की तिला बागडण्याची चेतना देणाऱ्या वाऱ्यावर ?

तुम्हीच सांगा....

प्रेम कुणावर करावे ?

परवा भेटलेल्या मुलीवर

की आयुष्यभर आपल्यावरून जीव ओवाळून टाकणाऱ्या ,

संकलन :- श्री. अब्दुल रऊफ गोठेकर
(जी.एम.वेदक अभियांत्रिकी महाविद्यालय बस चालक)

ते शेवटचं पान

विद्यार्थीदशेतील वहीचे ते शेवटचे पान

करून देते त्या दिवसांची मनमोहक आठवण....

वहीचं शेवटचं पान म्हणजे विद्यार्थी जीवनाचं रहस्य, गुपित अन् सार

त्याच पानावर लेखी स्वरूपात मैत्रीणीशी संवाद साधलाय फार....

साऱ्या व्यथा - कथा अन् भावनाविष्कारांनी प्रतिबिंबित व्हाव ते याच शेवटच्या पानावर

लक्ष देवून ऐका त्या शेवटच्या पानाची कथा आज घालते तुमच्या कानावर.....

पहिल पान म्हणजे नाव, इयत्ता, तुकडी, विषय चापलिकडे न जाणारं

स्वच्छ, संयमी अन् आदर्श व्यक्तिमत्त्वाची जाणीव देणार, हातचं राखून ठेवणार....

पण शेवटचे पान म्हणजे अक्षरांची गर्दी, अंकांची गिचमिड अन् तिथेच आमच्या भावभावनांचा उल्लेख

ना विषयाचं बंधन, ना कृत्रिमतेचा मुखवटा ते पान म्हणजे आमच्या मुक्त विचारांचा आलेख....

शाईच न चालणार पेन त्यालाही शिंपडाव याच पानावर

नव्या रिफिलचा पहिला अन् शेवटचा प्रयोगही याच सुवर्णपटलावर.....

गणिताची आकडेमोडही इथेच अन् कवितेच्या सुंदर ओळींचा कुंभजेळाही इथेच भरावा

कंटाळवाण्या तासाला शेजारच्या मैत्रीणीशी संवादही इथेच करावा....

ते पान म्हणजे अस्सल, अवस्वळ, नटस्वट अन् तेवढच बहुरंगी

बहुदंगी, विविधांगी, सतरंगी अन् तेवढच अंतरंगी....

थोडीसी गिचमिड, थोडस अर्थहीन, थोडस बुचकळ्यात टाकणार

त्रीही आपल्या मनाला अवस्वळ झऱ्यासारखं मनमुराद वाहु देणार....

आठवतो अजुनही त्या पानावर स्वेळलेला फुल्लीगोळ्यांचा स्वेळ

हे मात्र अगदी स्वरं क्री त्या दिवसांचा अन् या दिवसांचा कधीच जमणार नाही मेळ....

म्हणून मनापासून सांगते जपुन ठेवा वहीचे ते शेवटचे पान

करून देईल त्या दिवसांची ते मनमोहक आठवण....

संकलन

(कृ. किर्ती भगवान घाडवे)

(कनिष्ठ लिपीक)

चापयाचे फूल

सासूबाई...सासूबाई पाहिलत का ?

शारदा बोलत होती.

काय ग शारदा..... सासूबाई उत्तरल्या.

काही नाही, आपल्या सोनचापयाच्या झाडावर फूल आले, किती छान आहे हे फूल पिवळ्या – केशरी रंग – छान सुगंध खरचं अशी फूले रोजच झाडावर आली तर किती प्रसन्न वाटेल ?

शारदे तुला सांगू का ? मला लहानपणापासून सोनचापयाची फुले आवडायची... मी अनेक वेळा घरी झाडे लावली. परंतू माझ्या हातानी ती कधीच जगली नाहीत. तू या घरची सून म्हणून आलीस तुला पण बाग ... बगीच्याची आवड आणि तू हि परसबाग कशी रंगी..... बेरंगी फुल झाडे लावून सजविली आहेस... त्यातच हे सोन चापयाचे झाड, देखील डौलाने उभे आहे... त्या झाडावर आलेले पहिले फूल पाहून तुला किती आनंद झाला. आहे कि नाही ?

तुला माझे लहानपणाची एक गोष्ट सांगते.... मी लहान होते, मला अजूनही ती गोष्ट आठवते. असेन बारा/तेरा वर्षांची, शेजारच्या आम्ही सर्व मुली दररोज आमचे आंगणांत खेळण्यासाठी एकत्र जमत असू. डबा ऐसपैस-लंगोरी-दोरीउडी-मोज्जा-शिवा-शिवी असे वेगवेगळे खेळ मैत्रिणी खेळत असू. आवार मोठे.... त्या आवारांत बाबांनी सुंदर छोटीसी बाग तयार केली होती. ना-ना प्रकारची फुल झाडे त्या बागेंत होती. अगदी अशीच सुंदर रंगी-बेरंगी फुलांनी सजलेली बाग.... तगर, मोगरा, जास्वंदी, चाफा, चमेली अश्या अनेक प्रकारची फुलझाडे.... बाबांना देवपूजेचे वेड... त्यांना पूजेसाठी दररोज फुले लागत. दुस-याच्या आवारांत जावून देवपूजेसाठी फुले चोरून आणणे त्यांना आवडायचे नाही. त्यामुळे ते स्वतः दररोज झाडांची काळजी घेत, साफसफाई, खतपाणी घालणे हा उठल्यानंतरचा दैनंदिन कामाचा नित्यक्रम.... जीवापार प्रेम करायचे बागेवर.... बागतील फुले कुणी उगाच खुटली, तर ते त्याला ओरडायचे.... फुले ही झाडावरच सुंदर दिसतात.... सर्व परिसर फुलांच्या दरवळणाऱ्या सुगंधाने कसा छान वाटतो.... असे त्यांना नेहमीच वाटत असे.

एक दिवस काय झाले ? आम्ही मैत्रिणी परसबागेंत डबा – ऐसपैस खेळत असतांना माझ्या मैत्रिणीच्या धक्क्याने नेमके सोनचापयाचे झाड मोडले.... तसे लहान होते... नुकतेच लावले होते बाबांनी... बाबा बाहेर गेलेले होते.... मला माहित होते. आता बाबा घरी आले की आपले काही खरे नाही.... आम्ही मुलींनी त्या झाडाला टेकू देवून कसे – बसे उभे करून ठेवले.... त्यावेळी काही लक्षांत आले नाही....

दुसऱ्या दिवशी बाबा नित्याप्रमाणे आवाराची झाडलोट करणे, झाडांना पाणी घालणेसाठी बागेंत गेले असता त्यांच्या लक्षांत आले. मी हे सर्व पहात होते. माझे मनांत भिती होती बाबांचे लक्षांत आले म्हणजे आता आम्हाला ओरडणार आणि अगदी तसेच झाले.

घरांत आईला त्यांनी विचारले.... काय ग ? ते चापयाचे झाड कोणी मोडले ? काय माहित... आई ने उत्तर दिले, शारदेच्या मैत्रिणी दररोज येतात ना खेळायला ? मोडले असेल त्यांचे पैकीच एकीने.... दुसरे आहे कोण येथे झाडे मोडायला मोकळे ?

बाबा मनांतून संतापलेले दिसत होते माझ्या मनांत भितीचे काहूर... आज आपल्याला बाबा ओरडणार वेळ प्रसंगी मारणारही.... म्हणून लपून बसले होते.... अगदी तसेच झाले.बाबांनी आईला विचारले कुठे आहे ती शारदा ? तिला काही अक्कल आहे की नाही ?

या झाडासाठी किती मेहनत घेत आहे माहित नाही का तिला ? कार्टीने कधी झाडू हातात घेतले नाही की पाणी घातले नाही.... पण लावलेले झाड मोडण्यात आघाडीवर आई त्यांची समजूत काढत होती... अहो, पोरीनी काय मुद्दाम कां मोडले ? खेळताना लागला असेल धक्का....जाऊदे एवढे कशाला रागविता पोरीनीच मोडले आहे ना ? आपण दुसरे झाड लावू.

तुला काय कळणार ? झाडांची मशागत कशी करावी लागते ती ? एका मुलाला जसे वाढविणे... त्याचे पालन पोषण करणे... त्याला जपणे... किंबहुना त्याही पेक्षा जास्त कष्ट झाड जगविणेसाठी घ्यावे लागतात. मला त्रास झाला ना ? झाडे लावा – झाडे जगवा त्यामुळे पर्यावरणाला मदत होते.... आपण इतरांना सांगायचे....

आणि काय सांगू शारदा बाबांनी माझी खरडपट्टीच काढली, खूप ओरडले मला. तेंव्हा पासून झाडांच्या वाटयाला जायचे नाही असे ठरविले मी. आजही तो क्षण लक्षात आहे माझ्या.

सासूबाई, झाले गेले गंगेला मिळाले.... मागील सर्व विसरून जायचे. तुम्हाला आवडणाऱ्या चापयाच्या झाडाची उणीव मी भरून काढली आहे. आपले छोटयाश्या बागेंत पुष्कळ प्रकारची फूल झाडे आहेत. त्यात चाफा पण आहे. आता तुम्हाला आवडणार चापयाच फूल आपल्या आवारातच मिळेल. मलाही लहान पणापासून चापयाचे फूल आवडते.

सासूबाई.... अस म्हणतात चापयाचे झाड सर्वच ठिकाणी जगत नाही, खरे आहे का हो ?

मी आवारांत लावले ते जगले त्याला फुलेही आली.... आहे कि नाही योगा – योग.... आज मी हे पहिले चापयाचे फूल देवाच्या पूजेसाठी घेणार आहे. आजची माझी देवपूजा चापयाच्या फूलाने करणार. देवाजवळ प्रार्थना करणार.... दररोज चापयाची फुले झाडावर येऊ दे.... किती छान सुगंध दरवेळेल देवघरांत.... प्रसन्न वातावरणाने आपली मने शुद्ध होतात. ... सर्व कसे आनंदी वातावरण हो की नाही सासूबाई.... आवडेल ना.... तुम्हाला ? शारदा थोडी आनंदातच बोलत होती.

शारदा, तू बोलतेस ते अगदी बरोबर, घर प्रसन्न तर आपली मने प्रसन्न.... घरांत आनंदी वातावरण राहिले कि कसे छान.... कामे बगैरे करण्यास मजा येते.... घरांत फुलांचा दरवळणारा सुगंध सर्व वातावरणच बदलून टाकतो अशीच चापयाची फुले दररोज झाडावर आली कि खूप सुंदर....

इतर सर्व फुलांत चापयाचे फूल रुबावांत दिसते.... त्याचा सुगंध दूरवर जातो. अनेक दिवस टिकून राहतो अगदी हे फूल सुकले तरी सुकलेल्या पाकळ्यांना जसा सुगंध सदैव येतो तशीच आपली मने सदैव प्रसन्न असावीत. अगदी त्या पाकळ्याप्रमाणे कुटूबात कधी वाद नसावा. हेवे-दावे नसावेत. कुणाबद्दल मत्सर नसावा.... प्रत्येकाने आप – आपली कामे व्यवस्थित पार पाडली म्हणजे कुटुंब व्यवस्था छान आहे असे शेजारी – पाजारी म्हणतात. आपले दैनंदिन जीवन सुखा – समाधानांत घालवावे. आता उरले ते किती दिवस ? जे काय उरले आहेत ते पोराबाळांच्यात.... सूना – नातवंडे यामध्ये आनंदात रहायला आवडेल. नाहीतर मेले.... रोज उठल्यापासून कटू... कटू.... असे नको. तुमचा सर्वांचा सुखी संसार पाहताना जो आनंद होतो त्यामुळे माझे जीवन सार्थकी झाले असे वाटते.

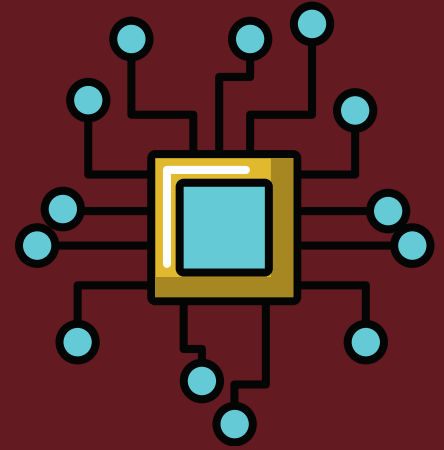
समजल कां शारदा ?

सासूबाईचे ते बोल ऐकून शारदाला ही समाधान वाटले, आपल्या सासूबाई किती समजूतदार आहेत. आपला संसार सुखाचा व्हावा असे त्यांना वाटते. मुला...बाळांनी आनंदात खेळायचे...बागडायचे... सुखी जीवन जगावे मुले उच्च शिक्षित व्हावीत.... कुठे तरी चांगल्या ठिकाणी नोकरी...धंदयाला लागावेत दोन पैसे कमवून आपल्या कुटुंबासाठी त्याचा उपयोग करावा.... ती कुटुंब- बत्सल व्हावीत.... नातू – पणतू पहायला मिळावेत.... ती सुखी म्हणजे मी सुखी.... दुसऱ्याच्या सुखांत स्वतःचे सुख पाहणारे आज कमी लोक आहेत. पण माझ्या सासूबाई त्यांत आनंद मानतात हे काही कमी नाही.

सासूबाई, तुम्ही म्हणाल तसेच होईल. तुम्हाला सुखी आणि आनंदी कुटुंब पाहताना संसार समाधानांत चालू आहे हे देखील दिसेल. त्यासाठी आम्हाला तुमचा फक्त आशिर्वाद पाहिजे. हे सर्व पहाणेसाठी परमेश्वर तुम्हाला उदंड आयुष्य आणि आरोग्य देवो हिच मी ईश्वराजवळ प्रार्थना करते.

पुरुषोत्तम मुळे
३सचिव

GMVIT'S ASSET ACTIVITIES 2019-2020

ASSET (Association of Students & Staff of Electronics & Telecommunication Engineering) student Forum was created in 2013, under the guidance of our Principle, Dr. M.M Mulkuteker. The “ASSET” is an association run by and for the students of Department of Electronics & Telecommunication Engineering . The name ASSET suggested that by Mr. Manas Jomraj student of BE EXTC and accepted by HOD and all faculties of the department. The logo for ASSET is designed by Mr. Rupesh Student of BE (EXTC) .

Vision of ASSET

Vision aims to maintain the high level of interaction between the all students of FE, SE, Te, BE and the faculty members . To organize technical sessions, workshops, extra co-curricular college level activities and to assist in managing the resources and labs of the department .

Mission Of ASSET

Contribute to development of student community in educational and cultural evaluation .

Main Objectives of Forum (ASSET)

- To plan and organize technical programs and activities, such as, special lectures, workshops seminars, exhibitions etc for the benefit of student members on a regular basis.
- To provide a common platform for the student members to exchange ideas and information on the topics of their interest.
- To encourage team work and the spirit of self-reliance among the student members.
- To increase their exposure to the professional world.
- To organize Intra-department technical and non-technical competitions.

@@@शेतकरी@@@@@

वाट पाहता पाहता ढगांची
दया मात्र त्याच्याच डोळ्यांना आली
अश्रू वाहून वाहून नयनी
आशेचा बांध तोडुनी गेली

नाही मिळाली तुझी साथ जरी पीकासाठी
रागावला नाही तरी तो तुझ्यावरील
रात्री झोपताना उपाशीपोटी
निजळातो फक्त पाण्यावरी

झोप तरी कसली त्यात ही
सावकाराचीच गाणी
सावकाराच्या कर्जाची पैडन पैड
नकळलंत त्याच मृत्यू जवळ आनी

जीव मात्र त्याचा लेकरी गुंतला
सहचरणीच्या भाळी कुंकू पाहता
दोन पाऊल का होईना
तो त्या विचारातून मागे आला

लेकरू होऊन मोठं
फेडील पांग सारं
या विचाराने अलगद सुखावला

या ही वर्षी साथ न त्याची मिळाली
स्वप्न संपली संघर्ष संपला
शेवटी साथ मात्र फासाच्या
दोरीने दिली

Avinash Nate - BE Mech

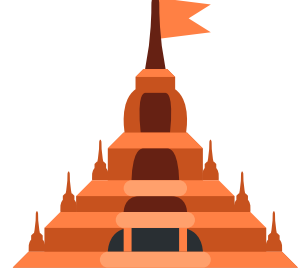
क्या हिन्दू क्या मुसलमान

क्या हिन्दू क्या मुसलमान,
एक जैसा ही तो है इन्सान..

चाहे हो रमजान या फिर श्रावण,
व्रत तो दोनों ने है करना..

फिर क्या हिन्दू क्या मुसलमान,
एक जैसा ही तो है इन्सान..

एक ने पहनी गोल टोपी,
दूसरे की चौड़ी पगड़ी..

यही है मजहब की चौकट,
बस इतनी सी है सोच हमारी..

फिर क्या हिन्दू क्या मुसलमान,
एक जैसा ही तो है इन्सान..

वहां उसने है सर झुकाया,
यहां हार्थों को हमने जोड़ा..

दुआ दोनों ने एक करि,
सलामती सबकी चाही..

फिर क्या हिन्दू क्या मुसलमान,
एक जैसा ही तो है इन्सान..

जहां रमजान में उसने सेवइयां खिलाई,
वहां गणपति में उसे मोदक खिलाया..

जहां पूजा में उसने दिए जलाए,
वहां प्रसाद भी उसने खुद बाटा..

पाच दिन उसने भी सज़दा किया,
विसर्जन में दिल खोलकर नाचा..

- Akshay Ingavale

**G. M. VEDAK INSTITUTE OF
TECHNOLOGY**

**FRESHER'S
PARTY**

**Save the date!
1 Day of Great Music
October 16, 2019**

The purpose of Fresher's Party is to welcome new students in a friendly atmosphere and to encourage their creative impulses to boost their confidence. It is the day where seniors and juniors finally bond and unite to celebrate being part of the college. In Shri. Gopinath Mahadeo Vedak Pratisthan's G. M. Vedak

Institute of Technology, it was organized by S.E. students for F.E. students on 16th October 2019. The program started with lamp lightening and speech by Dr. D. N Jaiswal Principal G. M. Vedak Institute of Technology and address by Prof. Satish D. Jadhav (Registrar & Asst. Professor).

Senior students arranged many activities for freshers which include cultural events where everyone got chance to showcase their talent. Refreshments were served in between the program. Mr. Chorage Vishal & Miss. Saidane Divya were chosen as the Mr. and Miss Fresher, respectively. Mr. Sing Manjeet and Miss. Chandodkar Nidhi were awarded as the Best Dressed students. The event was finally concluded with dinner & DJ night. This program was coordinated by Mr. Om Belose, Ms. Dandekar Dhanashri, Mr. Prasad kawale (Cultural Co-ordinators) and all heads of department.

GMVIT'S CESA ACTIVITIES 2019-2020

The “CESA (Civil Engineering Students Association)” Student Forum was created in 2013, under the guidance of our Principal, Dr. M.M Mulkuterkar. The “CESA” is an Association run by and for the students of Department of Civil engineering.

VISION

Vision aims to maintain the high level of interaction between the all students of FE, SE, TE, BE and the faculty members. To organize technical sessions, workshops, extra co-curricular college level activities and to assist in managing the resources and labs of the department.

MISSION

Contribute to development of student community in educational and cultural evaluation.

CESA ARRANGES EYE CHECKUP CAMP

The Eye Checkup Camp was arranged in GMVIT, Tala on 11th April 2019 by Civil Engineering Students Association [CESA] as a part of Social activity in association with Lions Club, Roha. The camp received a huge response from the students as well as the faculty members as 93 participated in the camp.

Honorable principal Dr. Dilip N. Jaiswal inaugurated the event. CESA administrated the event under the guidance of Prof. Ajeet Kumar [Head of Civil Engineering Department], Prof. P. P. Sathe [CESA Faculty In charge], Prof. Y.R. Galinde, Prof. V.M. Mali and Prof. D.P. Hipparkar along with CESA Students representatives Mr. Ashitosh Magar, Miss. Samradynnee Bamane and other students.

Speech Delivered by Dr. Shubda Kudtarkar

CESA ARRANGES BLOOD DONATION CAMP

The Blood Donation Camp was arranged in GMVIT,Tala on 11th April 2019 by Civil Engineering Students Association [CESA] as a part of FOUNDERS DAY CELEBRATION in association with Lions Club, Roha. The camp received a huge response from the students as well as the faculty members as 50 donors participated in the camp.Honorable principal Dr. Dilip N. Jaiswal inaugurated the event. CESA administrated the event under the guidance of Prof. Ajeet Kumar [Head of Civil Engineering Department], Prof. P. P. Sathe [CESA Faculty In charge], Prof. Y.R. Galinde, Prof. V.M. Mali and Prof. D.P. Hipparkar along with CESA Students representatives Mr. AshitoshMagar, Miss. Samradynnee Bamaneand other students.

Students Donating Blood

CESARRANGES WEBINAR ON ENTREPRENEURSHIP IN GEO-TECHNICAL ENGINEERING

GMVIT arranges webinar at 26 Jan, 2020 on Entrepreneurship in Geo-Technical Engineering on the topic of how to work as Entrepreneur in Geo-Technical Engineering. Honorable guest Er.Pravin N. Farne gives valuable guidance to all students.

CESA ARRANGES VARIOUS INDUSTRIAL VISITS

घायल सैनिक

बघ ना आई वेळ आज कशी वैरीन झालीय..

तुझी भेट न घेताच माझी जाण्याची वेळ
आलीय....

घायल जरी झालो तरी अजूनसुध्दा लढतो
आहे.

आई... इंच इंच जखमा छातीवर येऊन
पत्र शेवटचं लिहतो आहे.

लहानपणीच्या सर्वच गोष्टी आई

जशाच्या तश्या आठवतात

या बर्फावरती माझ्या डोळ्यातली

आसवंसुध्दा गोठतात

खूपदा वाटतं आई तुझ्या

कुशीत येऊन निजावं

तुझ्या प्रेमाच्या वर्षावात

पुन्हा एकदा भिजावं

पण मला ठाऊक आहे

आता असं होणार नाही

आली वेळ मला सोडून

रित्या हाती जाणार नाही

आपलं घर आठवून आई,

एकटाच रडतो आहे

रडता रडता आई

पत्र शेवटच लिहतो आहे.

आई..... आई..... आई.....

पुन्हा चार दोन गोळ्या

काळजामध्ये लागल्या आहेत

तश्या तुझ्या सगळ्याच आठवणी

पुन्हा मनामध्ये जागल्या आहेत

माझ्या डोळ्यासमोर आई

काळोख दाटून येत आहे

इच्छा नसतानाही

तुझा शेवटचं निरोप घेत आहे

आई तू रडू नकोस

तुझा उश्याचा आवाज कानी येतो आहे

आवाज ऐकता, ऐकता लढता..... लढता

झुरता, झुरता..... मरता..... मरता

पत्र शेवटचं लिहतो आहे

पत्र शेवटचं लिहतो आहे |

संकलन :- श्री. अब्दुल रऊफ गोठेकर
(जी.एम.वेदक अभियांत्रिकी महाविद्यालय
बस चालक)

“HOMECOMING 2020”

BY LEGION 2020

*SHRI. GOPINATH
MAHADEO VEDAK
PRATISHTHAN'S*

G. M. VEDAK
INSTITUTE OF
TECHNOLOGY, TALA
UNDER ALUMNI
ASSOCIATION

ALUMNI ASSOCIATION

was registered in academic year 19-20, under this association alumni meet was conducted. Committee members took from four departments. Alumni meet is a gathering of passed out students of an institution and it is a place where the institution feels proud on seeing its successful alumni. During their meet, the alumni community shares their experience in the outside world, which they faced after stepping out of the institution. The meet also creates a platform to identify the college's most distinguished alumni.

GMVIT has conducted its first Alumni meet (HOME COMING 2020) on 26 Jan 2020 to pass out a batch from 2014-15, 2015-16, 2016-17, 2017-18, 2018-19 in all matters with immense pleasure and happiness. The first batch of students of an Institution is always equivalent to the first child for a mother, so are the students of batch 2014-2015 to GMVIT. Many provide a variety of benefits and services that help alumni maintain connections to their educational institution and fellow graduates.

Students and Alumni had fully enjoyed meeting. Two guests were invited for alumni meet Mr.Sagar Pradeep Kamble (State Tax Officer, Government of Maharashtra) and Mr.Avinash Pundlik Gawali (Manager, Law Punjab National Bank, Mumbai). Both given valuable guidance to students and Alumni for Carrier and competitive exams.

SCHEDULE FOR ALUMNI MEET:

- 1) 10.30 am to 11.30 am- Registration followed by snacks and Tea.
- 2) 12.00 to 12.15.pm - Alumni Meet inauguration and Felicitation
- 3) 12.15 pm to 1.00 pm – Speech by Guest
- 4) 1.00 pm to 1.15 pm – Principal's address
- 5) 1.15 pm to 2.30 pm – Cultural event and Alumnus/Alumna Speech
- 6) Vote of Thanks
- 7) 2.30 pm onwards Lunch

हाँ वह सैनिक है,
जो लौटकर नहीं आया है

सवेरे सवेरे, एक खत आता है
कुछ जसबातों से भीगा,
लेकिन कुछ दुख छिपाता है
पर उसकी सलामती का पैगाम लाया है
हाँ वह सैनिक है, जो लौटकर नहीं आया है।
नहीं जानता वो कडकडाती ठंड को
ना शिकायत है उसे भीगे वन से,
वाकिफ-सा है अब कच्छ के रन से,
पर उसकी नजरो से कोई बच नहीं पाया है
हाँ वो सैनिक है, जिसने आराम को भुलाया है।
अब बात करे फिसलते ढलान की

या खबर थी वह समुद्री तूफान की
ऊधर धरती ने गुरुर दिखाया है
तो अंबर भी अपनी तशरीफ लाया है
लेकिन हर वक्त वह ही बचाने आया है।
हाँ वो सैनिक है, जिसने अपना कर्तव्य निभाया है
सरहदों की बात ही हमे डराती है
हर रोज वो किसी घर का चिराग बुझाती है
हाँ वो सैनिक है, जिसने अपना कर्तव्य निभाया है
सरहदों की बात ही हमे डराती है।
हर रोज वो किसी घर का चिराग बुझाती है
ना धर्म का, ना जात का फर्क नहीं जानती है
क्योंकि उसकी दहलीज पर वो अमर ही कहलाता है।
हाँ वो सैनिक है, जो शहिद होकर वापस आया है
एक सूने आँचल के साथ को
डोरी से बंधे हाथ को
सम्मान देता जिनकी बात को
मीलो दर सब छोड़ आया है
उसकी सहागन को विधवा होने का डर सताया है।
ह बह सैनिक ही है, जो तिरंगे मे लिपटकर आया है
ही वह सैनिक ही है, जो लौटकर नहीं आया है

Vaibhav Shelar - TE Civil

ART BY -

art by : Ketan De

art by : Ketan Devkar

Ketan Devkar

BY -
KETAN DEVKAR

Scanned by CamScanner

Painting &
Sketches

Art By - Shubham Virkud

Art By - Sanket Mhatre

Through The Lense!

By Satyen Deshpande

Instagram | passionat

**ACADEMIC
YEAR 2019-2020**

**GMVIT'S MESA
ACTIVITIES**

FLY HIGH, MECH BOY.

MECHANICAL ENGINEERING STUDENT ASSOCIATION (MESA)

MESA is among the most active student bodies in the institute. Every mechanical engineering student beginning with the second year in the program at GMVIT is a member of MESA. Mentored by experienced faculty members of the mechanical engineering department, students take upon many initiatives that prepare them to face the challenges of the future.

MESA takes an active role in the institute event, "EXPLORICA". Students along with faculty spearhead various technical competitions such as Lathe machine assembly, IC Engine other competitions leveraging industry-oriented methods and software tools such as from the area of cad, cam, and cae are also held. In addition to technical events, technical webinars, workshops, co-curricular and extracurricular activities are also organized by MESA all around the year.

MESA COMMITTEE FOR 2019-20

Prof. Amar Khot (Staff Coordinator)
Prasad Kawale (President)
Prasanna Jagtap (Vice President)
Abdual Samad Dawre (Treasurer)
Daya Dhawle (Secretary)

GURU PORNIMA AND TEACHERS DAY 2019-20

On 16th July 2019, students from the Mechanical Engineering Student Association had arranged a program on the occasion of Guru Pornima and Teachers Day

FLOOD DONATION 2019

While arranging all other events MESA knows their social awareness where they tried their small help to flood victims in Kolhapur. With the institute, our MESA also raised some fund and helps a school of 70 students with the educational kit and a school with some educational kit and a cleaning kit.

RAIGAD TREK 2019

For some fresh environment and a day out with all our friends, we Hike to the fort, which for about 2,700 ft above sea level with the Raigad Fort trek and get an astonishing view of the Sahyadri mountain range. MESA is arranging Raigad trek for the last two years.

INDUSTRIAL VISITS 2019-20

During the year we MESA arrange the industrial visit to nearby industry for interaction. The aim is to bridge the gap between industry and institute and provide an opportunity for staff and students to directly interact with them.

WORKSHOP

The workshop is organized by MESA for mechanical students to get hands-on experience of assembly and dismantle of lathe machine. In this workshop, students get knowledge about the lathe machine and its each and every part.

अकेलेपन में भी मुझे कभी कभी अच्छा 🧑🏻 लगता है !
क्योंकि उसमे जूठे रिश्तोंका 👫👫 साथ नहीं होता है !

अकेलेपन में चांद 🌕 को देख👁️ कर मैं हमेशा मुस्कुराता 😊 हूँ !
और ज़िन्दगी के दुख 🐱 भरे गमोंको 🧐 कम 😊 होते हुए पाता हूँ !

अकेलेपन में कई बार तो उनके खयालो 🧑🏻 🗣️ में इस कदर खो जाता हूँ !
उनसे दूर 👤 🌍 👤 होकर भी करीब 👤 👤 मेहसूस 🧡 कर पाता हूँ !

-Shanky369

अगर तू कहती है कि तेरी मोहब्बत ❤️ आग 🔥 है!
तो मैं उस आग में जलने 🔥 के लिए भी तैयार हूँ!

तेरी मोहब्बत ❤️ अगर समुंदर 🌊 है!
तो उस समुंदर की गहराइयों 🌊 में डूबने के लिए भी तैयार हूँ!

तेरी मोहब्बत ❤️ अगर तूफान 🌀 है!
तो उस तूफान की आंधी 🌀 में चलने 🏃 के लिए भी तैयार हूँ!

बस फिलहाल 🕒 तुम्हारे जवाब 📧 के इंतजार 🙄 में हूँ!

- SHANKY369

PLACEMENT CELL REPORT, GMVIT, 2020

PLACEMENT MECHANISM

The Placement Cell of the college organizes various activities in order to enhance the employment opportunities for Engineering degree college students. These include Conducting aptitude tests, seminars, group discussions, guest lecturers by Industrial experts, and a Soft Skill workshop. Along with these pre-placement activities every year the cell is organizing a Job fair, which is open to all and gives opportunities to our students for employment in different companies under one roof.

The Placement Cell of the college takes efforts to call the companies for campus placement. Communication is through HR Group by telephonic contact, mail, or visit to the company. The student database is forwarded to the Industry or company as per their requirement. Some of them provide Industrial training and campus recruitment. As per their policy, they shortlist the student. After finalization of date and time, the Company conducts campus drive in the college premises or they call the students at their premises. Those students who are through the aptitude test they are qualified for next round like technical and HR interview. Once a student is placed in one company then he/ she is not allowed for the other companies drive

MR.VIJAY DESHPANDE PRESENTING CONTENT OF PROGRAM ON INTERVIEW PROCESS

STUDENTS DURING THE SESSION ON INTERVIEW PROCESS

MR.VIJAY DESHPANDE ALONG WITH FACULTY AND STUDENTS

ACTIVITIES CONDUCTED DURING THIS ACADEMIC YEAR:

In this academic year, various placement-related activities were conducted in the college to make students realize the industrial environment and the skillset they need to have in order to be employable. Observing the demand for the Engineering degree college through the Mechanical, Civil, Computer and Electronics & Telecommunication department. It is observed that most of the students in these courses lack Communication and Presentation skills. Placement cell members decided to introduce the students to industry demand and to make them aware of the expectations of the industry from the employees.

THE FOLLOWING STUDENTS WERE ACHIEVED THE JOB IN FOLLOWING PRIVATE LIMITED INDUSTRIES.

MR. ADESH SHINDE
FLASH VIVEN MACHINE
TECHNOLOGY, CHAKAN
GRADUATE TRAINEE

MR. AKHILESH PEDNEKAR
FLASH VIVEN MACHINE
TECHNOLOGY, CHAKAN
GRADUATE TRAINEE

MR. SHUBHAM WALE
FLASH VIVEN MACHINE
TECHNOLOGY, CHAKAN
GRADUATE TRAINEE

MR. AWWAB BAQWAL
ZF INDIA PRIVATE LIMITED,
CHAKAN
GRADUATE TRAINEE

MR. SURAJ GIJE
FLASH VIVEN MACHINE
TECHNOLOGY, CHAKAN
GRADUATE TRAINEE

MR. MAAJ DARJI
ZF INDIA PVT
LTD(YASHASWI),
CHAKAN,PUNE
GRADUATE TRAINEE

MR. ABDUL DAWARE
ZF INDIA PRIVATE
LIMITED
GRADUATE TRAINEE

MR. MANDAR KHADTAR
ZF INDIA PVT
LTD(YASHASWI),
CHAKAN,PUNE
GRADUATE TRAINEE

MR. AVINASH NATE
ZF INDIA PVT
LTD(YASHASWI),
CHAKAN,PUNE
GRADUATE TRAINEE

MR. UMAIR DATEY
ZF INDIA PVT
LTD(YASHASWI),
CHAKAN,PUNE
GRADUATE TRAINEE

MR. SUNNY GOTHAL
FLASH VIVEN
MACHINING
TECHNOLOGIES PVT
LTD,CHAKAN,PUNE
GRADUATE TRAINEE

MR. ADESH BHONKAR
FLASH VIVEN
MACHINING
TECHNOLOGIES PVT
LTD,CHAKAN,PUNE
GRADUATE TRAINEE

CONGRATULATIONS TO THE TOPPERS

CIVIL

SE: HUMERA A.RAHIM KHANDESHI

TE: PAWAN JADHAV

BE: AKSHAY THAKUR

EXTC

TE: KIRTI SURESH RATWADKAR

TANMAY UDAY PATIL

BE: AISHWARYA VASANT PATIL

COMPUTER

SE : FANASMIYA AMAL INTKHABEALAM

TE: MHASKE RASHMI SUBHASH

BE: CHANDLE MUBASHIR MANZER

MECHANICAL

SE: MANVAL JAY MORESHWAR

TE: SHAFIUR REHMAN SAGEER

BE: PENKAR VISHAL SURYAKANT

ASH

SIDDHI GAIKAR

**G. M. VEDAK INSTITUTE OF TECHNOLOGY
COLLEGE OF ENGINEERING**

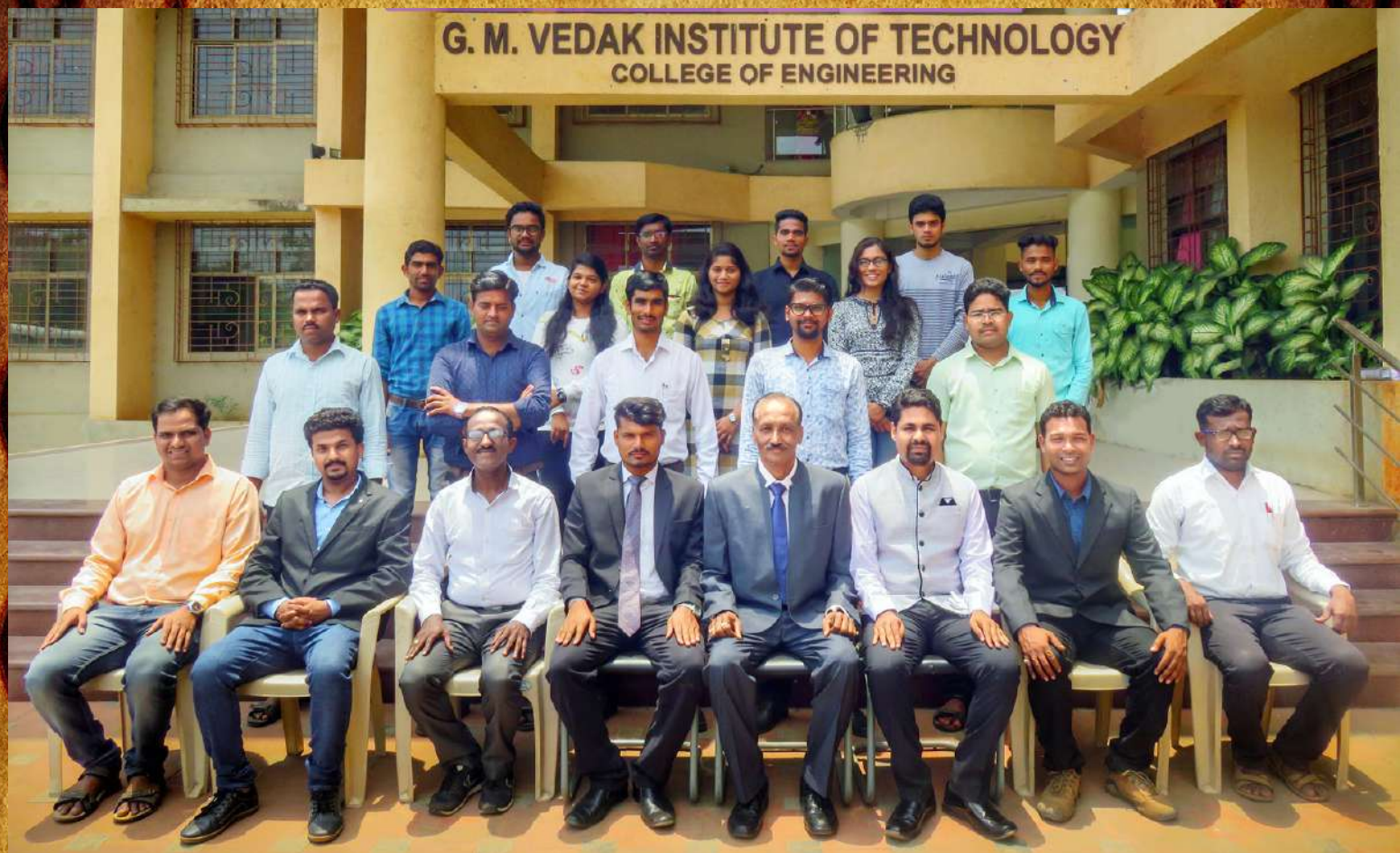
DEPARTMENT OF COMPUTER ENGINEERING

**G. M. VEDAK INSTITUTE OF TECHNOLOGY
COLLEGE OF ENGINEERING**

DEPARTMENT OF CIVIL ENGINEERING

**G. M. VEDAK INSTITUTE OF TECHNOLOGY
COLLEGE OF ENGINEERING**

DEPARTMENT OF EXTC ENGINEERING

**G. M. VEDAK INSTITUTE OF TECHNOLOGY
COLLEGE OF ENGINEERING**

DEPARTMENT OF MECHANICAL ENGINEERING

"You're braver than you believe and stronger than you seem, and smarter than you think."

G. M. VEDAK INSTITUTE OF TECHNOLOGY
UNIVERSITY OF MUMBAI

AT POST & TALUKA: TALA, DIST: RAIGAD, OFF INDAPUR ON
MUMBAI GOA HIGHWAY (NH-17),

MAHARASHTRA – 402 111

LANDLINE No:02140-269004

WEBSITE: WWW.GMVIT.COM

E-MAIL: GMVEDAKIT@GMAIL.COM

PRINCIPAL.GMVIT@GMAIL.COM